October
Rev. J.W. Van Weelden,
Tweedsmuir Ave.,
Chatham, Ont.

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B. Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 17, 1967 — No. 788 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

Een gekleurd verslag

Rabbi Feinberg van Toronto is naar Vietnam geweest. Van zijn bezoek heeft hij een uitvoerig verslag gegeven in de dagbladpers. Heel veel nieuws bevat dit verslag niet, want het krantenlezend publiek kon wel ongeveer nagaan wat de Rabbi had te zeggen, gezien diens politieke inclinaties.

Om te beginnen vertelde Rabbi Feinberg, dat zijn excursie onder leiding van een gids plaats vond. Dit alleen reeds werpt een bepaald licht op zijn verslag. Deze gidsen weten niet alleen de weg, zij weten ook waar zij hun bezoekers naar toe moeten brengen, en waar niet. Als dus de Rabbi zegt, dat hij in het gebied van de bombardementen niets heeft ontdekt, dat zelfs in de verte verband hield met militaire doelen, dan kunnen wij alleen maar zeggen, dat de Rabbi een "goede" gids heeft gehad. Dat de Rabbi de doelen niet heeft gezien is natuurlijk nog iets anders dan of deze er niet zijn of zijn geweest.

Verder blameert Rabbi Feinberg de U.S. geheel voor de bombardementen, zonder aandacht te schenken aan de infiltratie van Noord-Vietnamezen in het zuiden. Met andere woorden, de Rabbi neemt niet de moeite na te gaan waarom er gebombardeerd wordt. Hij zegt alleen dat er gebombardeerd wordt. Wat we natuurlijk allang wisten en wat niemand ontkent.

Dr. Feinberg zou graag zien, dat er een einde aan de oorlog kwam. Daarin staat hij niet alleen. Wie wil dit niet? Met dergelijke verslagen als Rabbi Feinberg nu presenteert, schiet eigenlijk niemand iets op. Wel wordt de balans scheef getrokken. Met alle gevolgen van dien.

Indien Dr. Feinberg wil bijdragen tot het verkrijgen van de vrede, dan dient niet alleen een grotere objectiviteit aan de dag te worden gelegd, maar dan dient eveneens dieper gegraven te worden dan de Rabbi heft gedaan. Want vrede "is geen afwezigheid van oorlog, maar aanwezigheid van God".

★ ★
★

Eenzijdigheid

Het Canadian Labour Congress heeft zich tot de regering in Ottawa gewend en haar, en speciaal de Minister van Arbeid, ervan beschuldigd de zijde te kiezen van de werkgevers. De CLC verwijt haar dat zij zich al meer tegen de arbeidende stand keert.

De aanleiding is natuurlijk de meer voorkomende injuncties, het gevangen zetten van unionleiders hier en daar en de uitbreiding van de gedwongen arbitrage.

Zoals te verwachten wordt met geen woord gerept over de aanleiding tot deze regeringsmaatregelen. Hoe vaak hebben de vakverenigingen het recht van de picket misbruikt, hoe vaak hebben de leiders bij stakingen zich verzet tegen de politie. Op zichzelf waren dit voorvallen, die de maatregelen van de regering uitlokten. Dan moet men nu niet te hard schreeuwen.

Maar afgezien daarvan blijkt uit hetgen de CLC thans presenteert wel duidelijk hoezeer men verstrikt raakt in zijn eigen machtspositie. De overheid, die voor het handhaven van recht voor allen, wel tot deze maatregelen genoopt is, krijgt nu naar het hoofd de zijde van de werkgevers te kiezen. En dit wordt haar gezegd door een arbeiders-organisatie die 1.300.000 leden achter zich heeft.

Het is toch heus te wensen, dat het juiste inzicht bij velen nog terugkeren mag. Wat de CLC zegt komt neer op het verheffen van hun gedragslijn als de enig juiste. De zijde van de werkgevers wordt genegeerd, terwijl in het bedrijf toch altijd twee partijen onderhandelen. En wat betreft de in uitzicht gestelde regeringsmaatregelen mag toch zeker een overweging van het landsbelang verwacht worden. Of gaat het al niet ver genoeg? Zijn de stakingen van ziekenhuispersoneel en van teachers, zoals de provincie Quebec die nu beleeft, niet zeer duperend voor de bevolking?

Het is te wensen, dat de regering voldoende ruggegraat toont om aan hetgeen de CLC haar heeft voorgelegd voldoende weerstand te bieden.

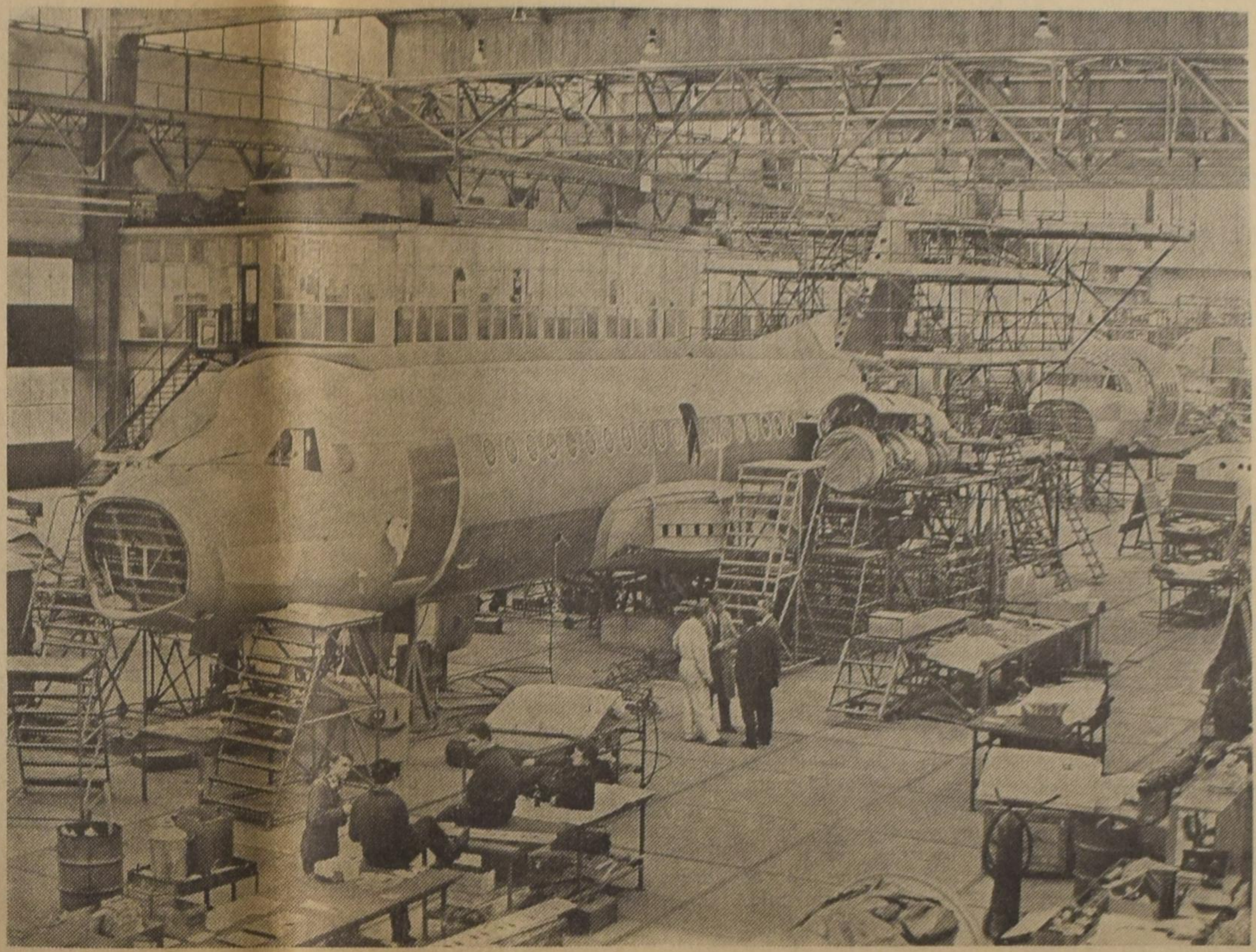

AMSTERDAM: Een kijke in de grote montagehal van Fokker, waar de F 28 "FELLOWSHIP" gestalte krijgt. Het is de bedoeling, dat deze nieuwe loot aan de Fokker-stam medio mei de lucht in zal gaan. Naar aanleiding van de bouw van dit toestel, de Nederlands/Amerikaanse samenwerking en de bouw van de F 228 is woensdag 1 februari 1967 een persconferentie bij Fokker gegeven.

Beelden van en uit NEDERLAND

★

ECONOMISCH UITZICHT

Nederland telt momenteel meer dan honderdduizend werklozen en Duitsland meer dan 600.000. Jarenlang scheen het alsof alles kon. Hoger investeringen, uitbreiding industrie, tienduizenden arbeiders uit het zuiden van Europa en zelfs uit Marokko, hogere lonen, betere sociale voorzieningen en . . . per man lagere arbeidsproductie.

Het zijn vooral de bouwvakarbeiders, die thans onder de ingetreden moeilijkheden, zonder werk raken. Werkloosheid is voor ieder een ramp, doch zoals het in de boom-periode ging, kon het niet doorgaan. De eisen die de arbeiders, vaak tegen de adviezen van verstandige vakbondsbestuurders in, durfden te stellen, waren schrikbarend. Elke aannemer van bouwwerken betaalde naast de niet-lage contractlonen, zwarte lonen. Wij kennen een geval, waarbij bovendien nog vrij roken werd geeist. Het ziekteverzuim was ergerlijk. Wat ziet men nu?

Er wordt beter poot aan gespeeld, de vermeende ziekten zijn met meer dan de helft gedaald en het resultaat is, dat op vele bouwwerken met minder mensen meer arbeid wordt verricht. Hetzelfde geldt voor de fabrieken.

Nu verkorting van arbeidstijd en ontslag dreigt, wordt er minder de lijn getrokken en harder gewerkt.

Het schijnt, dat de mens altijd een stok achter de deur moet hebben om zijn plicht te doen.

Hoe de verdere ontwikkeling zal zijn, kan niemand zeggen.

Het Centraal Planbureau heeft de prognose voor 1967 herzien. Bevredigend is de geraamde verbetering in het saldo van de betalingsbalans. Doch — zo schrijft "De Werkgever", het officieel orgaan van het Verbond van Protestants-Christelijke werkgevers, — hier moet direct aan worden toegevoegd het teleurstellende feit, dat dit resultaat wordt bereikt door achterblijvende investeringen en dus ten koste van de groei en structuur van onze economie. Hier wreekt zich het foute economisch beleid van de afgelopen jaren.

Minder fraai — vervolgt het blad — is in het getekende beeld de voortduring van de inflatoire ontwikkeling. De lonen stijgen met 8% in 1967, nog steeds aanzienlijk meer dan de productiviteit ad 4%, mede daardoor stijgen de prijzen met 4½% aanzienlijk meer dan wenselijk is.

Intussen doet de regering-Zijlstra wat mogelijk is, om door kapitaalvoorzieningen meer werken te doen uitvoeren en zo de werkloosheid te beperken.

Speciaal het Noorden en het Zuiden worden gestimuleerd.

Oud-minister Vondeling heeft nu in een verkiezingsspeech verklaard, dat hij ook al tal van maatregelen klaar had liggen. Een beetje goedkope uitvlucht.

De socialisten erkennen ook nu nog niet, dat hun financiële politiek fout was en tot overbesteding leidde. In deze verkiezingsdagen hangen ze nog graag de gebraden haan uit. Ook minister Zijlstra werd verdacht gemaakt alsof hij op z'n Colijns te werk zou gaan, doch deze vlieger ging niet op. Het gaat niet alleen om veilig stellen van de betalingsbalans, doch vooral ook om de werkloosheid, zoals minister Biesheuvel het uitdrukte, met wortel en tak uit te roeien.

Alleen, ik vrees, dat dit te optimistisch is uitgedrukt. De praktijk is moeilijker dan de theorie.

Zelfs de nuchtere econoom, die nu aan het hoofd van dit interimkabinet staat, ziet zich gedwongen van zijn eigen "leer" af te wijken. Hij financiert toch — wel in mindere mate — inflatoir, om maar zoveel mogelijk werkgelegenheid te bevorderen. Want te moeten leeglopen, we herhalen het, is een ramp.

Generale Deputaten voor Kerk en Industrie van de Gereformeerde Kerken hebben de aandacht van de kerkeraden hierop gevestigd. Zij roepen op tot gebed en pastorale zorg. Tot de problemen rekenen deputaten bedrijfssluiting en ontslag, doch ook het moeilijker functioneren van het overleg.

In onze tijd — zo besluit de brief — waarin de kerken met zoveel grote noden worden geconfronteerd, mag naar het oordeel van deputaten ook aandacht worden gevraagd voor de bijzondere vragen van het samenleven in een welvaartsstaat.

Al deze vragen zijn uiteraard ook onderwerpen van de vele verkiezingsredevoeringen, die bij dozijnen over de hoofden van het Nederlandse volk worden uitgestort.

De één belooft nog meer dan de ander. Ook op dit gebied bestaat er inflatie. Minister Zijlstra riep op tot een nuchtere beoordeling van de feiten en vragen. De verkiezingstijd biedt daarvoor geen gunstig klimaat.

Woensdag 15 februari vindt de stemming plaats. Opinieonderzoeken, uitzendingen voor de radio en t.v., forums van kamerleden, preludieerden reeds op de uitslag. Wij zullen ons maar niet aan een voorspelling wagen. Na woensdag de 15de februari hopen we de lezers van Calvinist Contact zo spoedig mogelijk hiervan op de hoogte te stellen.

Laten we hopen op een samenstelling van de Tweede Kamer, die voor vier jaar een vruchtbare landspolitiek mogelijk maakt. In tegenstelling met de mening van Dr. Calvin Seerveld in *The Banner* van 20 januari j.l. mag de Christen, naar ons inzicht, "the socio-political arena" niet links laten liggen. Ook hier ligt een opdracht.

Cn.

IN TROEBEL CHINA

Voor de Franse ambassade in Peking zijn nu aanplakbiljetten aangebracht met een ook voor niet-Chinezen leesbare regel tekst. Dit gebeurde nadat Frankrijk had geprotesteerd tegen het incident waarbij het ambassadelid Robert Richard en zijn vrouw door demonstranten werden gedwongen meer dan vijf uur lang in de vrieskou te staan.

In dit nummer

Over de omvang van de zondvloed pag. 2

Onder de schemerlamp pag. 3

Na vijf en dertig jaar
Voordracht van prof. dr. G. J. Sizoo, gehouden ter gelegenheid van het afscheid als professor in de Wiskunde en Natuurwetenschappen. pag. 4

Over de omvang van de Zondvloed

⑦

Ik beloofde nog iets te zullen schrijven over de verhouding van het zondvloedverhaal en wetenschap.

Voor velen is de vraag, die hierin opgesloten ligt, onmiddellijk beantwoord met de opmerking: 'De Bijbel is geen wetenschappelijk handboek.'

Dat is natuurlijk een onaanvechtbare stelling: inderdaad is de Bijbel geen wetenschappelijk handboek. Maar in de grond van de zaak is hiermee nog niets gezegd.

Uit heel de oudheid zijn ons maar weinig wetenschappelijke handboeken overgeleverd; maar dat wil niet zeggen, dat we uit vele boeken en andere gegevens niet kunnen opmaken, hoe het toen is toegegaan en dat we met die gegevens moeten werken, ook wetenschappelijk werken.

En nu is het een gegeven van de Bijbel, ondersteund door de tradities van bijna alle volken dat er eens een zondvloed is geweest; en de wetenschap, die die naam verdient, heeft met dit gegeven terdege rekening te houden; wat meer is, een Christelijke wetenschap, die die naam verdient, heeft dit door God geopenbaard gegeven als een eersterangs gegeven te beschouwen.

Dat is ook het geval geweest tot ongeveer het eerste gedeelte van de vorige eeuw toe: alle geleerden aanvaardden toen, dat een zondvloed eens de aarde overdekte en dat daaruit belangrijke gevolgtrekkingen konden en moesten worden gemaakt.

Maar sinds de evolutie-hypothese veld won, die haar duizenden versloeg, paste in de theorie van een geleidelijke ontwikkeling van miljoenen jaren niet langer de gedachte van een plotseling alles door elkaar heenwerpende en alle schema's doorbrekende zondvloed.

Daar werd die vloed naar het rijk der legenden verwezen of sprak men van de 'zondvloed-sage'.

Toch bleven er enkele harde feiten over, die met de theorie van een geleidelijke evolutie schijnen te spotten.

Laat ik er maar enkele noemen.

Er zijn in deze en de vorige eeuw ontzaglijk veel fossielen gevonden. Er zijn ook ontzaglijk veel resten van beenderen gevonden, gewoonlijk op geïsoleerde heuvels, hooggelegen plaatsen, die men kan beschouwen als vluchtplaatsen voor dieren-in-nood. Een bekend voorbeeld hiervan is te vinden in Bourgondië in Frankrijk, op een heuvel die ongeveer 1300 voet hoog is in de vallei van de Saone. Men vond in een spleet bij de top een enorm aantal dierenskeletten; het waren geraamten van dieren, die gewoonlijk niet samen worden aangetroffen: beren, wolven, paarden, koeien, alle in een gemeenschappelijk graf.

Men heeft dezelfde vondsten gedaan in verschillende andere landen. Een bekend voorbeeld in ons eigen werelddeel is dat van Agate Springs in Nebraska, waar men de beenderen bij elkaar vond van neushoorndieren, kamelen, wilde zwijnen en andere dieren; ongeveer 9000 dieren vonden daar tegelijk hun graf, en ik las in een Amerikaans boek: 'The bone layer runs horizontally for a large distance in the limestone hill, and has evidently been water-laid.'

Men heeft een verklaring trachten te geven door te onderstellen, dat deze dingen het resultaat zouden zijn geweest van een grote jachtpartij; of dat een plotselinge veeziekte of -pest deze dingen zouden kunnen hebben veroorzaakt. Maar dergelijke noodoplossingen zijn wel zeer ontoereikend, en de enige voor de hand liggende verklaring is te vinden in een vlucht voor een watervloed en een plotselinge dood onder het geweld van die vloed.

Een ander zeer merkwaardig verschijnsel is dat van de mammoets in Siberië (en ook in Alaska). Duizenden en nog eens duizenden van deze ontzaglijke beesten van de olifantenfamilie zijn ontdekt, bevroren in het Siberische ijs, en eeuwenlang is handel gedreven in het ivoor van hun tanden. De grote, en voor evolutionisten onoplosbare vraag is: hoe kwamen deze dieren, die zeker geen pooldieren waren, daar, en wat veroorzaakte hun gemeenschappelijke dood?

Het antwoord gegeven door de Engelse geleerde Howarth is het volgende: 'De feiten bewijzen in de eerste plaats dat een ontzaglijke grote ommekeer of ramp moet hebben plaats gehad aan het einde van de mammoet-periode waardoor dit dier, met zijn soortgenoten, overweldigd werd op een groot gedeelte van het oppervlak van de aarde.

In de tweede plaats, deze ramp moet gepaard zijn gegaan met een omvangrijke watervloed, die niet alleen de dieren doodde, maar ze ook begroef onder brede leem- of grintlagen.

En in de derde plaats, die ramp moet vergezeld zijn geweest door een zeer grote en plotseling klimaatsverandering in Siberië, waardoor de dieren, die tevoren in een vrij mild klimaat geleefd hadden, bevroren met hun vlees onder de grond en sindsdien altijd bevroren bleven.'

Er zou veel meer te noemen zijn. Ik raad ieder geïnteresseerd lezer aan het boek van A.M. Rehwinkel: The Flood te lezen, dat in een niet te dure paper-back edition te krijgen is; en ieder lezer, die een wat zwaarder wetenschappelijk boek verwerken kan, het werk van Morris en Whitcombe: The Genesis Flood.

De schrijvers van het laatstgenoemde boek zijn zich bewust, dat ze pionierswerk hebben gedaan, en dat hun beschouwingen voor kritiek en verbetering vatbaar zijn; maar het wordt hoog tijd, dat onze mensen van wetenschap zich intens gaan bezig houden met de vragen, die ze hebben opgeworpen en met de oplossing door hen voorgesteld.

L.Pr.

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Department of Highways

GOVERNMENT OF ONTARIO TRANSIT

Canada's eerste speciaal-ontworpen forensen treindienst, welke dit jaar zal gaan rijden langs de Lakeshore, kreeg officieel de naam van "Government of Ontario Transit", maar zal worden aangeduid als "GO TRANSIT".

Het besluit om deze dienst te beginnen werd vorig jaar aangekondigd door de Eerste Minister van Ontario, die o.a. zei: "... Deze dienst wordt beschouwd als een pionier project, daar het de eerste keer is dat een Regering in Canada een gelegenheid opent voor regelmatige en vlugge massa transportatie voor forensen."

"... Hoewel de dienst wordt aangekondigd als een piloot- en proefproject om volledig de acceptatie en mogelijkheden te bestuderen, hoopt de Regering op veel succes, opdat de dienst geïntensifeerd kan worden en eventueel in andere delen van de provincie kan worden opgezet."

De gehele dienst is speciaal ontworpen om het drukke autoverkeer van forensen te verminderen.

Bij slagen zou dit betekenen:

- een vermindering van vele mijlen autobanen nodig voor dit gebied;
- het begin van een openbaar massa systeem voor buurtverkeer;
- een merkbaar effect op de vorm en ontwikkeling van dit district;
- een nieuwe mogelijkheid en vrijheid voor iedereen om zijn arbeid-woongebied en methode van vervoer te kiezen.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

ER IS HEEL WAT GOEDE OUDERWETSE SMAAK IN

Een Boeren Appeltaart met Citroenboter Saus

Uw gezin of Uw vrienden zullen op deze bijzonder smakelijke appelschotel dol zijn. Het is een beschuitachtig beslag met sappige stukjes appel en een heerlijk mengsel met kaneelsmaak. Dien het op als een gewone koffietaart of met citroensaus als een dessert.

Boeren Appeltaart

Goed voor: 8 porties.

1. Zift bij elkaar: 2 koppen eenmaal gezeefde gewone bloem — 3 theelepeltjes Magic bakpoeder — 1 theelepeltje zout — ¼ kop kristalsuiker. Snij er met een gebakmenger 6 eetlepels gekoelde margarine of boter in.
2. Kluts 2 eieren grondig. Combineer vervolgens met ¾ kop melk en 1 theelepeltje vanille.
3. Neem 4 middelmatige kookappels, schil ze en haal het klokkenhuis uit en snij in dunne schijfjes.
4. Maak een kuiltje in de droge ingrediènten; voeg het eimengsel in zijn geheel eraan toe. Meng het grondig.
5. Spreid het deeg uit in een ingevette vuurvaste schotel met een inhoud van zes koppen of een 8 inch vierkante bakvorm. Pers de schijfjes appel dicht bij elkaar rechtop bovenop het deeg. Spreid er 2 eetlepels Blue Bonnet margarine of boter over heen.
6. Combineer 4 eetlepels kristalsuiker en 1 theelepeltje kaneel; strooi er overheen.
7. Bak in een matig voorverwarmde over (350°) totdat de taart gaar is — ongeveer 25 minuten. Dien het warm op met citroenbotersaus.

CITROENBOTERSAUS

1. Combineer in de bovenste helft van een dubbele kookpan: ½ kop kristalsuiker — ⅛ theelepel zout — ½ theelepeltje fijn geraspte citroenschil — 1 eetlepel maizene.
2. Roer er langzaam een kop kokend water en 5 eetlepels citroensap doorheen.
3. Kook boven kokend water, roerend totdat het enigszins dik en helder is geworden.
4. Neem het van het vuur af; voeg 3 eetlepels Blue Bonnet margarine of boter eraan toe. Roer totdat het in de saus is gesmolten.

Magic Bakpoeder is een van de vele fijne produkten van Standard Brands Limited

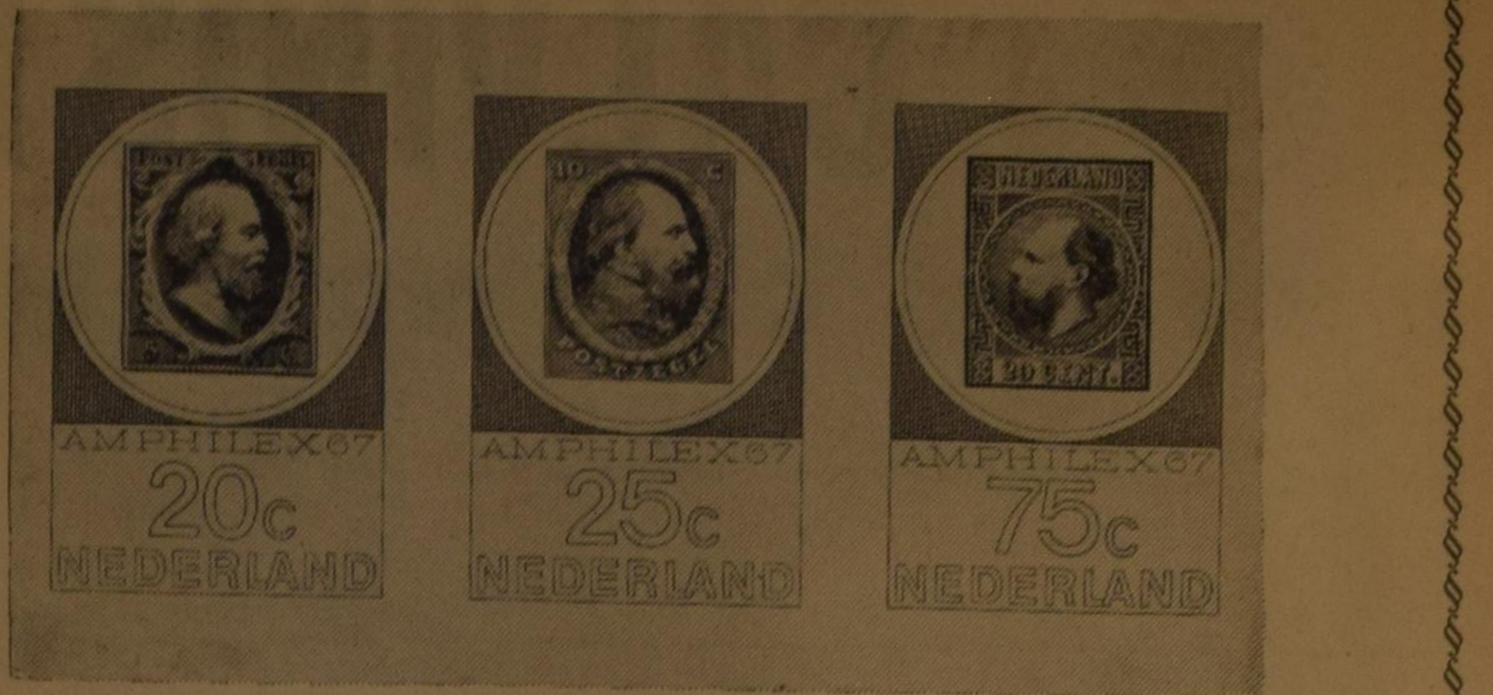

DEN HAAG: T.g.v. de internationale postzegeltentoonstelling Amphilex 67 in het RAI-gebouw te Amsterdam zal de PTT van 8 mei t/m 21 mei een serie van drie bijzondere frankeerzegels zonder toelage uitgeven. Op de zegels zijn reprodukties afgebeeld van in 1852, 1864 en 1867 in Nederland uitgegeven frankeerzegels met beeltenis van koning Willem III.

LEZERS SCHRIJVEN

BRIEF ONTARIO ALLIANCE

Dear Editor,

I regret your recent criticism on the brief of the "Ontario Alliance" in your Editorial "Ontario's verzoekschrift", for the following reasons:

The terms of reference of the Committee on Religious Education in the Public Schools are as follows:

"To examine and evaluate the present program; to receive representations from all interested bodies about the effectiveness and desirability of the program; to consider suggestions for changes and improvement; to study means by which character building, ethics, social attitudes and moral values and principles may best be instilled in the young; to consider the responsibility of the Public Schools in these matters; and to make recommendations thereon for the information and consideration of the Minister."

The Committee on Religious Education in the public school can act only within the boundaries of these "Terms of Reference" and therefore The Alliance had no alternative but to make recommendations within these same borders.

But in spite of the limitations set by the terms of reference the Alliance very skilfully "sneaked in' the real basis for the Christian School in referring at the end of the brief to another brief namely the one submitted by The Alliance to the Provincial Committee on Aims and Objectives of Education in the Schools of Ontario.

In this brief the Alliance pleads for the right of the parents in the choice of the type of education for their children.

The Alliance bases that plea on Art. 26 of the United Nations Declaration of Human Rights which states:

"Everyone has a right to education; that education shall be free and compulsory; that parents have the prior right to choose the kind of education that shall be given their children."

They also base it on the Canadian Bill of Rights as it declares Freedom of Religion. They further argue that in modern society, formal recognition of this freedom is not enough, and that a Democratic Society in its principle of equity and justice can no longer defend the use of public funds for one particular (Public) school system en deny these funds to the supporters of other (Christian) school systems. All education is paid for by taxes, collected from everyone regardless of one's faith or creed and in denying support to the Christian schools discrimination takes place, in that those citizens are reduced to an inferior rank of citizenship.

Yours truly,
George Vanderwerf,
133 Reynolds Drive,
Brockville, Ont.

★

ALGEMENE GENADE

Redakteur,

In het nummer van 27 januari j.l. heb ik het artikel "Heroriëntatie" gelezen in verband met de algemene genade.

Wij hebben vroeger op de J.V. veel over deze dingen gesproken en ik heb er in "De Gemene Gratie" van Dr. A. Kuyper een en ander over gelezen. Maar ik heb altijd gedacht dat Algemene Genade en Gemene Gratie hetzelfde bedoelden. Het verschil kan ik ook nog niet zien. Zou het mogelijk wezen het verschil in Calvinist-Contact uiteen te zetten?

W. Van Geest
St. Catharines, Ont.

ANTWOORD

Het lijkt ons het beste een aanhaling te citeren uit het boek van Dr. Douma, waarin op dit verschil gewezen wordt. Hier volgt het (blz. 14):

"Kuyper heeft ter voorkoming van misverstand en verwarring liever van 'gemene gratie' dan van 'algemene genade' willen spreken.

In de eerste plaats is 'gemeen' beter dan 'algemeen'. Want onze vaderen spraken van 'gratia communis' en communis is in onze taal niet algemeen, maar gemeen. 'Algemeen' heet in het Latijn: universalis, ons universeel. Dat nu deze beide begrippen practisch vaak op hetzelfde neerkomen, betwisten we niet, maar toch bestaat er een onderscheid tussen, dat het beter is niet teloor te doen gaan. Kuyper ziet het onderscheid hierin: 'Universeel beduidt iets wat overal gevonden wordt, wat allerwege geldt en uit de aard der zaak op een ieder toepasselijk is, terwijl omgekeerd communis wijst op iets, dat aan een zekere kring gemeenschappelijk is. Hier nu is die kring de mensheid, ons menselijk geslacht, en aan deze kring is deze gratie gemeenschappelijk. Gemeenschappelijk aan verkorenen en niet-verkorenen. Waar hier sprake is, 'niet om iets wat van nature in ieder gevonden wordt, maar van een aan de kring der mensheid gegeven goed, hebben onze vaderen dan ook zeer terecht niet van 'gratia universalis' gesproken, maar van 'gratia communis.' Universele gratie was een term bij hun tegenstanders geliefd.

In de tweede plaats is gratie als term juister dan genade. Door het spraakgebruik wordt genade immers 'zoo eenzijdig voor zaligmakende genade . . . genomen, dat hier een algemeener woord verkieselijker scheen'. 'Gratie' is het nog algemeen gebruikte woord voor stuiting van executie; en overmits nu in ons breed betoog juist van die genade gehandeld wordt, die de executie van Gen. 2:17 stuitte, scheen 'gemene gratie' niet zoo oneigelijk het karakter zelf van ons onderwerp uit te drukken.'

Aan de hand van bovenstaande gegevens ons oriënterend zouden wij kunnen zeggen: De gemene gratie is die genade van God, die als *gemene* gratie niet universeel en van nature in ieder gevonden wordt, maar binnen de kring der mensheid, aan verkorenen en niet-verkorenen gemeen, een gegeven goed is; en die als gemene *gratie* niet zaligmakend is, maar slechts te zonde in haar gevolgen (en zo de executie van Gen. 2:17) stuit."

World Wide Travel Service
300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.
Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.
Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.
ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280
ME 5-5661

- Harper Study Bible $10.95
- New Translations of the Bible.
- Bible Commentaries.

Contact:
Chr. Book Centre
36 Longwood Road North,
Hamilton, Ontario
JA 2-1234

Vrouwenkwalen
als onregelm., te sterke, zwakke of wegblijv., pijnlijke menstr., bloedarm.-zenuwzwakte, rugpijn, vermoeidh., lusteloosh., onrust, dromen, overgangslasten etc. vinden een prima geneesmiddel in onze vanouds bekende onschad. Florakruiden. Prachtresultaten. Ook voor alle andere slep. ziekten de allerbeste geneeskruiden. Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Geheimh. gegar.! Uw ziekte en klachten uitv. melden aan ons.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
AUDITED PAID CIRCULATION ABC
Editor: D. Farenhorst.
Editorial Committee: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewponts of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors. Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Centennial Report ④

A NEW TASK
OUR PLACE IN THE CANADIAN COMMUNITY

Though religion was not a dominant motive in the mass emigration after the Second World War, yet for many New Comers of Calvinistic conviction Canada meant a new task for their faith and action. Many had been disappointed about the political development in their homeland since the war was over. The alliance e.g. of the Roman Catholics and the Socialists threw the Protestant party into the defensive. There was the uneasy feeling of a lost battle — but the new homeland provided ample opportunity to take the offensive. Once more Calvinism revealed its missionary character. In 1954 Rev. P. Prins expressed this spirit as follows: ". . . might it not be that, for instance, we may never isolate our task as farmers from our task as missionaries? If I am a carpenter or mason or clerk or farmer and if I leave my own country for the sake of living . . . is it not my duty to build and plant . . . the church at once in that other country?"

In this other country many realized better than before the treasures they had received in their home church — the Christian home, the church itself, the theological training, Christian education, the value of the Christian faith for the society, etc. Emigration also threw them back on their last resources — their personal faith in God as their Refuge and Strength.

Canada's Centennial however calls us at the same time to consider our attitude towards the environment in which God has placed us. Are there, maybe, tendencies in our Christian Reformed community which foster isolation from, instead of integration in the Canadian scene? Should it not be good to examine ourselves on the following issues

1. By the grace of God we hope to be guardians of the treasures which we received in the church in the old country, but did we try to see the riches which the Lord has bestowed upon his church in this land?

2. We tried to apply our heritage to our new home-land, but did we escape the danger of transplantation, i.e. that we did not only want to apply our principles to the new situation, but to transplant whole patterns of life — church, politics, etc. to the new land? What is principle and what is practice?

3. We have to live at Christians in a concrete historical situation in this land — did we take pains to learn to know our environment — church, state and society in Canada?

4. Did our isolation from the Canadian scene foster a feeling of superiority? Did we consider the ways we are doing things per se to be better than the ways Canadians do them? Did this attitude give offence to our neighbours?

5. During these years we had to pay much attention to the upbuilding of our own church-life, but did we take time and give attention to our fellow-man and fellow-Christian outside our Christian Reformed community? Didn't we always see the same faces and talk only to each other?

6. Did we take time to listen to our fellow-Christians, or did we have our own convictions which they had to appreciate and to agree with?

7. Did we only see the good things of our own tradition and the bad things in other Christian traditions? Could it be that we emphasize our doctrine at the cost of other aspects of church-life, e.g. helpfulness, friendliness? Don't other Christian groups sometimes have virtues which we are lacking to a great extent — Christian joy and readiness to witness for Christ?

8. Can we ever find the right attitude if we don't respect what other Christians did to build God's kingdom in this land?

9. Didn't more than once fear dominate our attitude instead of faith?

10. Did the fact that many of our members came from farming areas in Holland put its mark upon our church life? Though there is a great strength in the farmer's home, is there not a tendency that the farmer limits his attentions to his own farm and own sphere of interest? After all he does not have to do too much with other people as the man in an office or in the factory.

11. Did the labouring man, even though he was a member of a so-called neutral union, try to exercise Christian influence? Did he only look at his membership as a necessary evil, or also as a challenge to bear witness in the world of labour?

12. We have come to Canada to become citizens of this country — but did we take part in the life of the community? Childrens' Aid, local politics, Service Clubs, etc.

13. To what extent did we participate in Christian activities together with other Christians on occasions when such a co-operation was legitimate — Evangelism Campaigns (see Report Classis Hamilton), Canadian Bible Society, etc.

14. To be a leaven of the nation integration is a must for Christian Reformed people. In this process every member has to be a bridge himself, every member represents the church. Wherever he is he has to build bridges through his conviction, humility and love. How has our attitude been, personally?

RECOMMENDATIONS RE OUR PLACE IN THE CANADIAN COMMUNITY

The Centennial Study Committee of Classis Hamilton humbly approaches Classis with the following recommendations:

A. Classis expresses as its conviction that, since Christ has called us as Christian Reformed Church to be a leaven of the nation, real integration is a must for our churches. Integration is meant as becoming a living part of the Canadian community without losing our identity, as against assimilation and isolation.

B. Since integration is not a process which takes shape automatically, but needs our full attention and dedication, Classis recommends to the churches within its resort the following guidelines:

1. As Christian Reformed Church we should become more acquainted with the history and the life of the Canadian Churches, esp. with those churches, which have a Reformed background.
The Centennial Study Committee of Classis is willing to advise the churches as to ways and means to do so.

2. As Christian Reformed Churches we should participate in enterprizes together with other Christians, wherever legitimate ways can be found — Canadian Bible Society, Evangelistic Campaigns (see Report Classis Hamilton), etc.

3. As Christian Reformed Churches we should stimulate our members to become more involved in the life of the community and to take responsibilities in every area of life — labour, politics, local community life — Childrens' Aid, Service Clubs, Parent Teacher Associations where children have to attend Public Schools, School Boards, Christian Business Men, Chambers of Commerce, etc.

4. In the preaching of the Word of God every member of our Church should be called upon to be a leaven of the society and that this is only possible in the way of service and in an attitude of humility, faithfulness and love.

—Centennial Study Committee
Classis Hamilton.

Rev. George Hoytema
T. Hunse
A. J. Klein
Rev. Albert J. Vanden Pol
Rev. Gabe Rienks, Reporter.

Some Vitally Important

FIRST AID MEASURES

by Dr. J. Van Belle

1. EXTERNAL CARDIAC MASSAGE

Several people would be dead had it not been for the discovery of two methods in emergency treatment. Two methods that you should know about and learn how to do properly if at all possible. The one, mouth-to-mouth breathing, will ventilate the lungs of the victim who is unable to do so for himself and supply him with oxygen; the other, external cardiac massage, causes the blood to circulate through the body of the patient when the heart has suddenly stopped.

The two go together. When the heart stops beating properly it will not be long before the patient also stops breathing and the reverse is also true. The causes of the sudden failures to breathe or of the heart to beat are many: a heart attack, drowning, electrical shock, suffocation and so on. One of these days you may very well be the witness of one of these, and it is important that you know how to act. This week we will discuss external cardiac massage and next week we will continue with the most effective method of artificial respiration: mouth-to-mouth breathing.

External cardiac massage is a method of massaging the heart without touching the heart itself. It is done externally, that is: outside the body. No operation is performed. The principle is very simple. The heart lies within the chest between the breastbone (front) and the spine (back). Both are very rigid structures, so that the heart cannot move in either direction. Also sideway movement is limited since the heart is enclosed in a sac — this makes only so much movement to right or left possible. Now you can figure out for yourself what would happen by pressing on the breastbone. This does not move the heart but simply compresses it against the spine. Due to this compression the blood is forced out of the heart into the bloodvessels. (The action is similar to squeezing a sponbe.) When you release the pressure on the breastbone the heart can expand again and will be filled with blood. Therefore by applying pressure to the breastbone and releasing it again you are able to re-establish the circulation to some extent (when properly done it restores up to 30-50% of the normal circulation).

This method was discovered in 1960 by Dr. W. B. Kouwenhoven and two John Hopkins associates. They treated 20 patients whose hearts had stopped suddenly and in this way were able to resuscitate (revive) 14 of them.

How is it done?

As soon as a doctor, or anybody present at the scene, realizes that the heart of the victim has stopped he hits him sharply on the front of the chest, somewhat over to the left of the midline. If done early enough this in itself could start the heart again. When it fails the patient should be placed flat on a firm surface, e.g. floor, bedboard, stretcher. The resuscitator should kneel or stand beside the patient. The heel of one hand is placed on the lower ⅓ of the breastbone (excluding the very tip). The heel of the other hand is placed on top of the first. Firm pressure is applied vertically, straight down. The force applied should be sufficient to depress the breastbone 4-5 cm (1½-2"). At the end of each pressure stroke the hands are released completely — this will permit the chest to expand. This should be repeated 60-80 times per minute. When the victim is a child one hand should be used or simply the fingertips and the rate should be 100 to 120 per minute. The procedure must be carried out rhythmically, without interruption.

Several complication have been reported such as: fractured ribs, broken breastbones, ruptured spleens, damage to the liver. However, when we consider the risk of any delay in treatment these complications are relatively minor.

The survival rate varies. This is quite understandable. Older people with a bad heart have less chance to be resuscitated than young healthy persons (e.g. drowning victims). The results depend on the age and the health of the subjects.

External cardiac massage is an important first aid measure. When you know how to do it, you might be just the person that saves the life of another one.

From Parliament Hill *by Herman Jonker*

CANADIAN DEFENCE CONTROVERSY

❷

In a democratic society, such as Canada, political changes require public support. And, as every politician knows, to gain the public's support for a particular political program (in a society which is selfishly and materially orientated) requires assurance that the program is materially beneficial to the public as a whole.

Thus Mr. Hellyer and his Defence Staff, after introducing the White Paper on Defence in 1964, pointed time and again to the benefits and savings that would result from unifying the three services into one organized whole. A unified Armed Forces, according to the Defence Department, would save about $100 million a year on maintenance and operation, which could be spent on better and more modern military equipment.

But as several critics have pointed out, the Minister ignored the basic fact that change in itself is always expensive. To "save money", the Government in 1964 announced the Golden Bower plan for reducing defence expenditure on wages; under the plan 3,344 servicemen were involuntarily discharged with a pension ranging between $100 and $350 per month. Scott Young has estimated the total cost of this "cost-reducing" plan to be in the neighbourhood of about $6.5 million per year, a cost which in his opinion could last anywhere from 25-30 years.

In spite of this cost, the Government estimated that the discharges together with the 16,000 servicemen who have retired or left the military establishment since 1964, is saving the taxpayer $85 million per year. This however was an estimate in 1964.

The figures today point to a different picture. The Defence Minister announced a pay hike for the servicemen a few months ago, which is costing the Government 48 million this year and more next year. Although Mr. Hellyer did not foresee the necessity of this increase in 1964, the increased cost has drastically cut into his savings, which he predicted unification of the three services would make.

To aggravate the situation, Mr. Hellyer committed the Government to a massive equipment-purchasing program to the tune of $300 million a year — for a period of five years. By adding the extra costs (since the introduction of the White Paper on Defence) and subtracting the savings, the reader can see that unification of the armed forces in Canada does not save the taxpayer money, but costs him more. Many a critic has wondered: "Where, Mr. Hellyer are those savings that were promised?"

From a financial point of view, Mr. Hellyer has been in bad luck. He introduced the White Paper on the eve of a period of high wage demands — which he obviously could not foresee. He also seems to have overlooked the fact that in the next 6 years some 20,000 servicemen will be retiring, thus threatening to reduce our forces to a low 86,000 men level. According to the Defence Department, this cannot happen because our political commitments require at least a force of 110,000 men. Thus Mr. Hellyer is forced to launch an all-out recruitment program to keep his forces up at the minimum level. Perhaps he will have to raise wages again to keep the men he needs.

Although of interest, the financial aspect of the defence policy has not been the only issue of dispute. Arguments have been raised against the structure set up by the unification program. One of the leading critics in this field was Mr. R. Malone, publisher of the Winnipeg Free Press and a wartime Canadian army brigadier. He has consistently maintained that the creation of a Chief of Defence Staff can only serve to "trap the government into mistakes which by the law of averages are bound to happen with a one-man advisor".

This is a criticism that should be taken seriously. The former structure consisted of three heads, each over one of the three services — the Army, the Navy, or the Air Force — and together responsible to the Minister of Defence. One of the main reasons for changing this structure was that the three Chiefs of Staff were incapable of agreement on matters of policy and operation. Each pulled in favour of extending the service and influence of his own service. Consequently the three were replaced by one Chief of Defense Staff — a position now occupied by General Jean Allard.

Perhaps Mr. Malone's criticism points to the saying that the solution to one problem is the development of another.

A lot has been said about declining morale, pride and spirit within the military service. The implication, of course, is that this is the direct result of unifying the services. Mr. Harkness, former Progressive Conservative Defence Minister and an old-time Army Colonel, maintains that Mr. Hellyer is also discouraging essential recruitment. There is, however, little evidence presented to support these accusations.

There is, no doubt, a high turnover in the services; but this is due not so much to unification, as a result of a high retirement percentage, and a large number of layoffs. The elections last winter among the military personnel for the federal Government (which was strongly in favour of the Liberals) seems to indicate that Mr. Hellyer has had the support of the majority of servicemen right from the start.

There seems to be little evidence to substantiate the accusation that military morale is falling due to Mr. Hellyer's defence policy. There appears to be more evidence to suggest that those critics who have argued about low morale and lack of spirit, are opposed to Mr. Hellyer's Defence Policy on an emotional basis, rather than on a principial one.

This in fact has been the unfortunate and discouraging factor in most of the discussions that have been carried by the press; the entire controversy has centered on minor issues such as the financial cost of the plan, the structure of the forces, and the ill effects on morale and spirit. Nothing has been said about the basic issue that should have been debated, namely, the purpose (or purposes) which our defence should perform. Since this leads us to an arena of foreign policy, we will discuss it in the next article.

The delay of the second article regarding the Defence Controversy is due to the fact that the article was never received, but probably got lost at the post office. The first article was published in the issue of December 23/30, 1966.

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

16

The Dutch have a saying, "Emigreren is ontberen", that is, Emigration is privation." As we met our people, saw their situations, heard their stories, that in many cases was one of our first impressions: privation, missing much and going through many hardships. In one case that was more evident than in another, but generally speaking it was true, and in some cases very much so.

For older people it is a trying experience to pull up roots, leave the place where you have lived many years, the community in which you grew up, take leave of relatives and friends. in many cases never to return. You always leave a part of yourself behind; life to you will never be quite the same again. The present younger generation should remember with tenderness the sacrifices these older ones made for their sake, and honor them for it. Many of them remained strangers in a strange land for the rest of their days.

Even for those in the best of their lives the headaches of arranging to leave were exhausting. It gave a sense of emptiness to leave so much of yourself behind and to be peering into an unknown future in a new land. All the more when one had a family to care for. Especially for mothers this was a trying assignment which weighed heavily on many of them.

The trip across the ocean was enjoyable, especially for the young people and others who liked to be on water. For others it was a heavy experience. There were those who were seasick, just could not take the movements of the ship. Children were out of their usual situations, got out of sorts, mothers had to attend to them. Many not accustomed to being on water felt cramped, insecure. Some found it difficult to sleep, especially those who were close to the propellor. There was so little privacy, opportunity to relax. Many heaved a sigh of relief when at last they reached land.

The train trips were tiring. There were no sleeping cars: for immigrants this was too expensive. You made the best of it in your seats. No warm meals: get along on lunches such as you can get. Progress was slow. Many had bad memories of that train trip.

Arriving some were welcomed to nice homes. Some farmers had a neat little cottage ready. Others placed their help in a back part of the home, with them under the same roof. When all went well that was all right, but human nature being what it is, it did not always work out happily. In many cases it was an old house which greeted the newcomers. Often it had not been used for years and little or nothing had been done to make it attractive. Some of these were positively filthy; the first thing to do was to get busy and clean the place before you could move in. I remember coming upon an immigrant woman just shortly arrived, upon her knees trying to make the house a decent place to live in. With tears in her eyes she said, "Now look, you come here all tired out from the trip, and you think you will have a home to rest in, and the first thing you can do is get on your knees and scrub". We heard of some who were started in chicken coops, and some of them well-educated and cultured people too!

PRIVATIONS

Some of these places to live in were pitifully small: a little square building where a father and mother and a few children could barely move around. One got the impression that they were built at the lowest possible cost. One day I found a family not far from St. Thomas unpacking their goods. The mother showed me how one half of their belongings was in and already the place was filling up. If more were to go in there would be no room for themselves. As it was they would have to place one bed in the kitchen to get along. What must they do? Get along the best you can this summer; leave part of your stuff in the box; when winter comes rent a house in town. And so they did.

Treatment from the boss varied. Some farmers were good, very good to their help. In more than one case a real friendship sprang up: the immigrant family stayed beyond the one year they were obliged to stay; the farmer was considerate, gave time off when needed, provided potatoes, milk, and other things, assisted the family in shopping and getting to church, and finally helped them to get on their own. These will not be forgotten.

Sorry to say, there were others too.

Some of these farmers seemed to be thinking only of the work to be done. It did not seem to occur to them that these folk were human beings too, who needed care and protection and love. We heard of instances in which the farmer ordered the immigrant into the field on the day in which he arrived with no opportunity to rest even a day, and to get things in the house arranged.

Long, long days of work were required. And how this galled many of our people! They had been trained to get up early in the morning, work hard, get the work done around six o'clock in the evening — except in times of haying or so — and then have an evening to enjoy in quietude or recreation, retire early and be up and doing on time in the morning again. These Canadian farmers were late getting up in the morning; you worked all the day long, you never knew when you would be done at night and you never had time for yourselves.

One day I took a new family to a man south of Aylmer. He was a tobacco farmer and many of these in the harvest worked on Sunday. When I brought in this family the first thing the man wanted to know was whether this immigrant would work on Sunday. The immigrant, a respectable Christian man, answered calmly that he would gladly work long days when necessary, overtime too, even late Saturday and early Monday morning, but that his religious convictions did not allow him to work on Sundays. Then, the farmer replied, he might as well not start and might as well leave right now. He would listen to no plea. So we went to look for another place.

There was another farmer who after having a family with him three weeks came stomping onto our porch one morning, angrily announced that he could not stand those people, especially the woman, any longer, and demanded that I take them away. He had a nice family. The man was quiet, but the woman, very neat, could not stand all the junk lying around the place and asked him as well as she could to clean it away. When she did it once again he was terribly offended and demanded that they leave. So we all piled into my Chevrolet and found another place. It was an old house on the brow of a high hill. The outside was black but the inside was fairly decent. There was work there for all too. They were glad to get it. So the rude treatment led to a better situation.

One of our women had to spend some time in a hospital. She and her family were with a rather young farmer who had a fine herd of cows which meant more to him than his help. He was demanding, hard, quick-tempered. When the immigrant lady landed in the hospital the husband, of course, wanted to see her. He could get no time off during the day and the farmer would not take him. So evenings when he could get away he would stand by the side of the road begging for a ride. When after some days she was permitted to go home he managed to get off to bring her home and I just happened to come along and could nicely take them home together. Fine. Happily we arrived at the house. They urged me to come in for a cup of tea and we took a few moments to thank God for the blessings given. By then the man was nervous: he knew that the young farmer would be watching and waiting impatiently for him to come to work. Like a scared rabbit he ran to the barn. Sure enough, when he came in the farmer told him in rough terms that his place was not in the house drinking tea but with the cows. The immigrant in vexation told him in broken English as best as he could, "You and your cows, you can . . . ." He was promptly ordered out of the barn and we had to find him another place.

Not all the farmers were that way but such cases are hard to forget.

One hardship was the financial angle. As was mentioned before, Holland in the days just after World War II could not let much money go out of the country; the immigrants were limited to 100 guilders per adult and less per child. Some had money to their name but could take only so much; the rest would have to be left behind until more favorable days. This gave our people but little to begin a new life in Canada. And what were the wages here? A man with a family was promised a place to live, perhaps some milk and potatoes and some other things if the farmer felt like it, and $75.00 a month in cash! A single man received board and room and perhaps $45.00 a month. It was not much to live on. But it was amazing what some of our folk managed to do with it. Gradually wages were raised. But it took careful management. Every penny, as it were, had to be weighed. And yet they managed to save a little too, for an old car and some other necessary things.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN FEBRUARY

No. 242
Author: F. Palatz
Black: 6 pieces

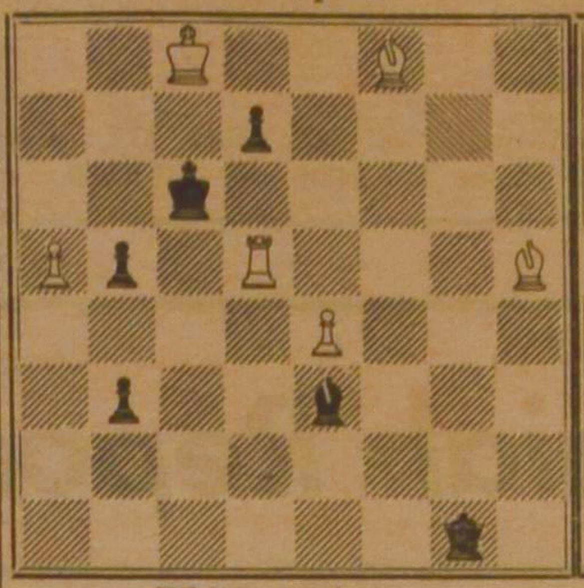

White: 6 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 243
Author: Ph. Klett
Black: 9 pieces

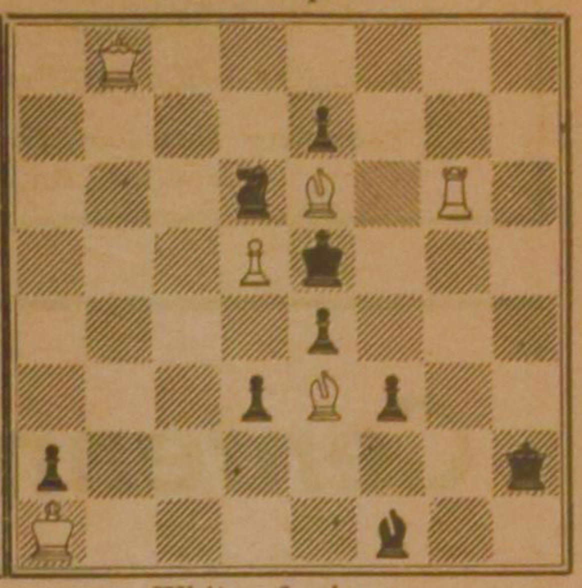

White: 6 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. Two excellent problems are offered this time. I cannot foresee whether you will wrestle long with them. I am sure that you will enjoy them.
2. No. 242 shows an almost regular game; attack and defense. The full solution should be written down.
3. No. 243 is a simple problem, I would say. It is a matter of careful consideration to find the only compulsory move in the midst of quite a number of possibilities. Key move and threat, if any, are asked for.
4. The solutions of the February problems (240-243 should be sent before March 20 (postmarked) to the editor personally. People living outside of Ontario have time till March 25.

NIAGARA CHRISTIAN HOCKEY LEAGUE

Standings end of regular season

	G	W	L	T	F	A	Pts.
St. Catharines	18	13	4	1	77	30	27
Hamilton	18	12	6	0	64	34	24
Brantford	18	10	7	1	45	50	21
Beamsville	18	0	18	0	22	100	0

Topscorers in the League

		No. of games played	Points
1.	John Bergsma, St. Catharines	13	44
2.	John Ludwig, Hamilton	18	27
3.	Jerry Teeuwsen, St. Catharines	15	21
4.	Kees Oosterloo, Brantford	16	19
5.	Paul VanWingerden, St. Catharines	18	17
5.	George Dykstra, St. Catharines	18	17
5.	Frank Buwalda, Hamilton	18	17
6.	Bill Schilthuis, Hamilton	8	16

LEUKEMIA Still Greatest Children's Disease Threat

(Can. Scene)—More than $2.5 million is allocated each year from funds raised in the annual cancer campaign to search for the causes of cancer. Twenty-five per cent of this money is spent for research into leukemia.

Outside of accidents, leukemia is the greatest killer of school-age children in Canada. Like other forms of cancer, leukemia is characterized by abnormal growth of the tiny cells which are the entire basis of life. In leukemia, there is an excess production of white blood cells. These cells fail to mature and therefore cannot do their proper job of fighting disease within the body. Gradually these abnormal cells penetrate into organs and tissues within the body, and the patient becomes anaemic. Blood will not clot to seal off routine cuts and minor injuries, and there is no resistance to infection. There are two forms of leukemia, chronic and acute. Acute leukemia has a relatively short survival period and, unfortunately, strikes children more than adults.

What is being done? A great deal, but so far there is no cure for leukemia. Cancer researchers have developed drugs which can slow down more than two-thirds of the attacks of acute leukemia. X-ray treatments and blood transfusions relieve much of the suffering and also prolong the life of the patient.

To find out about the diagnosis or treatment of leukemia, any Unit or office of the Canadian Cancer Society should be consulted. To help the continuing fight against leukemia and types of cancer, the annual campaign for the Canadian Cancer Society in April hould be given strong support.

From the Mailbox

SOME REMARKS

on Rev. G. Rienks' Centennial Report presented to Classis Hamilton of the Chr. Ref. Church for study.

HISTORICAL SITUATIONS

Rev. Rienks says that: the examples, taken from history, should make us very careful as we are called to apply our Calvinistic tradition to a, for us, new pattern of society.

In the first place this statement calls for a definition of Calvinistic tradition. May I point out that although the Roman Catholic and Anglican churches honour and sanction tradition, we in the Reformed churches do not, not even Calvinistic Tradition.

What then is the most striking facet of 'Calvinism'?

In Dr. L. Praamsma's book 'Calvijn' on page 257 and 258 this same question is asked. Dr. Praamsma says: In the first place we want to point out the Scripture Principle. He continues: We on more than one occasion remarked that Calvin has not construed a theological system, but that he has done nothing else but explain and apply Scripture and arranged the thoughts derived from the Bible (Translation mine, B.H.) This same thought can be found whenever true Calvinism is defined. In other words we may read Calvinistic tradition to mean: Scriptural Thinking.

The phrase 'taken from history' reveals to me that Rev. Rienks is of the opinion that the present is essentially determined by the past, of which it is the development. This is a typical example of humanistic historical thought. Humanistic philosophers believe that the Community can only be understood through the method of historical thought. Prof. Dr. Stanford Reid, a wellknown Christian historian, in a lecture (Unionville 1961) warns the Christians against Historicism, that sees man as the centre of History, thus becoming the Creator of History, by stressing man's role as the sole interpreter of History.

When Rev. Rienks takes examples from history, and exclaims that in order to make a real contribution our 'first' concern should be to acquaint ourselves as much as possible with the history, the politics, the social life of the new country, and warns us to be careful to apply our Calvinistic tradition, that is our biblical thinking to a for us new society, does this mean that this humanistic statement, advocating humanistic historical thought, must have preference over the Bible?

CHURCH AND EDUCATION

I wonder what is so fascinating about the church in education. How correct to say that the public school was not at all neutral. However, to say that it was Christian is incorrect.

It is true that Ryerson made the statement as quoted in the paper. But this is only one of the many he made. The 1000 page report of the Royal Commission on Education for the Province of Ontario (1950) devotes a special section to the founder of its system. Ryerson denies the prime responsibility of the parent in education. "The State constitutes their collective parent and secures to them all that will qualify to become useful citizens of the state." And: "It is the task of the state to give secular education, while the religious training is the responsibility of the parent and religious persuasions." About separate schools he said: (he was against R.C. separate schools too, believing that all schools should unite under the principle of 'common faith') "To form separate schools would weaken the public school system and harm the children of the separatist (such as supporters of our Christian Schools). If public schools are founded at the public expense and for the public good, no citizen can be separated from them without injury to the public school but much greater injury to the parties separated, as being deprived of the advantages of the public schools, ,and compelled to support other schools at greater expense and generally less efficient ones and with the additional disadvantage of being served and alienated from other classes of the community, with whom their interest, position and future prospects are largely associated."

If Christianity is the most essential factor in education, then to ignore or even subordinate it in favour of unity, the Canadian community or social advancement is pure idolatry.

Neither the State nor the Church but the parent in the community is responsible for the education of the children.

CHURCH AND POLITICS

To take as an illustration in this connection a man who intently incites the people to ignore the laws of labour legislation, who purposely preaches revolution, who categorically calls upon the nation to recognize class struggle, Tommy Douglas, the socialist. An example of the church in politics?

CHURCH AND LABOUR

The Christian Labour Association of Canada, which God has blessed as a public witness beyond expectation is completely ignored.

GENERAL COMMENTS

Rev. Rienks shows a lack of insight in the task of the church as institute and the task of the body of Christ, the invisible Church. He constantly points to fields in which the church as institute has no business whatsoever. The only task of the church is to preach the gospel, the Word of God in all its totality and with all its scandalous intolerance, to administer the sacraments, to train and prepare the body of Christ to engage in the Lords Warfare in the World. To equip the community of believers in their office as prophet, priest and king to penetrate the world of politics, finance, labour, and education COMMUNILY.

Rev. Rienks sees the function of the churches in the community as one of stirring the heart and the conscience of society, reminding the community of the Christian principles of mutual helpfulness and abounding love. He sees it as her duty to speak of justice, honesty and co-operation and to impress upon the heart and mind of the people the moral teaching of the Christian faith to secular life. The churches are expected to promote leadership, education, respect for law and order, tolerance, contribution and a true sense of community. In other words, the churches are given the pastoral care of the community and this must result in the growth of Christian Citizenship. Doctrinal differences are reduced to differences in emphasis, the biblical message of 'Antithesis' is conveniently forgotten.

Rev. Rienks sees this as becomings a living part of the Canadian Community. This community ideal respects diversity within society, that is diversity of a limited and qualified nature. The members of society may differ in ethnic origin and orientation, in social position or in economic influence and standing, but none of these differences may question the inner coherence and basic unity of the national community. On the contrary, all differences must serve to strengthen the process of co-operation and contribution through which process towards the good and the fulness of the truth can be made.

Drs. M. Vrieze, professor of sociology at Trinity College and writer of the booklet 'The Community Idea in Canada', calls this Community ideal the ANGLICAN FUNDAMENTAL MOTIVE.

To become a living part of the Canadian community has serious consequences. It makes for a society in which the Church can no longer follow her Lord without serious conflict with the state and in which the church is almost forced to live by the idol of reason instead of by the Word of God. Is this the reason why nowhere in the report is referred to the Bible? By becoming a living part of our community the church loses her actual function and essential perspective and is forced into the direction of expressing the so-called spiritual values on the national community, inevitably tolerating the Word of God to be replaced by the utterances of men like 'Honest to God' Robinson and Pierre Berton.

Respectfully submitted,
Bert Hielema,
St. Catharines, Ont.

ONDER DE SCHEMERLAMP

❷

Maar nu? Dit is het jaar onzes Heren 1967. Ieder mens met een bloedwarm geloof moet inzien, dat hij vandaag niet in zijn hoekje kan blijven zitten. We leven in een angstaanjagende en goddeloze tijd. Een tijd, die reeds genoemd is "the post-christian era". Indien wij nu als kerk een strijdkreet willen hebben, dan mag het niet meer zijn "In isolement ligt onze kracht", maar *"Eén Naam is onze hoop!"* In 'n maatschappij, die met zo'n verbijsterende vaart ten onder gaat in volslagen hopeloosheid, is het de plicht van elke gelovige om het nieuws van God, die in vaderlijke liefde naar mensen omkeek, te brengen waar hij kan. We moeten er over praten! Niet op onze sloffen, via het "Back-to-God-Hour", maar in ons eigen kringetje en samenwerkend met allen, die nog geloven in de Naam van God's eniggeboren Zoon. Voor ons geen haarklovende vragen meer, wanneer medewerking verzocht wordt in een plaatselijke campaign om het evangelie tot de "schare" te brengen. Afzijdigheid, weigering om aan zulke acties mee te helpen, kan ons in de Sixties aangerekend worden als desertie.

We zitten tot over onze oren in een zeer ernstige situatie en het is jammer, dat dit door de meeste broeders-oldtimers nog niet wordt ingezien. Zij staren zich nog blind op allerlei regels en dogma-uitspraken, die in wezen niet zo belangrijk meer zijn, in deze tot het uiterste toegespitste worsteling tusen het Rijk van Christus en de macht der duisternis. Hun houding, bewust of onbewust, getuigt van afweer. Afweer tegenover mensen, waarvan de Bijbel nadrukkelijk verklaart, dat zij tot God's familie behoren: onze broeders en zusters in de Here Jezus. Het gevolg hiervan is, dat er nu in Canada heel wat leden (en ambtsdragers) rondwandelen, die zich door hun kerklidmaatschap belemmerd voelen in hun christen-zijn. (Iets, wat ze in Holland niet gewend waren!) Dit is "frustrating", zonder twijfel. Hoewel ik moet zeggen, dat ik er weinig moeite mee heb om respect op te brengen voor de verschillende zienswijzen van een old-timer. After all, hoe zou ik in zijn plaats denken? Het spreekt m.i. vanzelf, dat zijn sfeer niet de mijne is. Inderdaad, de enige weg, waarlangs de groepen Oud en Nieuw in onze kerk kunnen samenwerken, is de weg van de liefde om Christus' wil!

DRAMA CLUBS AND SOCIETIES

HALF PRICE SALE

We are offering a great selection of Dutch plays at Half Price.

Ask for samples or catalogue.

We also carry short plays, skits and recitation books in Dutch and English.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main Street West
Hamilton, Ont.
Tel. JA 8-1932

Dit kan een zware weg zijn. Vooral voor een ambtsdrager. Maar laten we toch bedenken, dat we er niet komen door een kerkje in de kerk te stichten. Er is al verdeeldheid genoeg! Wat natuurlijk elk kerklid mag verlangen, is een beetje "Lebensraum", zoals Prof. Nauta zo geduldig uiteenzette in zijn prachtige serie artikelen rond de belijdenis. (Die hebt U vast wel gelezen in Centraal Weekblad?) Voor zo'n leraar neem ik m'n baretje af! Hij maakte het kristalklaar, dat een belijdenis dient als omlijsting van je geloof. Niet andersom. Een feit, dat in onze kring nog al te dikwijls uit het oog verloren wordt.

Maar goed, het verschil tussen Oud en Nieuw is een omstandigheid, waarmee we te leven hebben. Wat ik ,persoonlijk, minstens zo "frustrating" vind, is de houding van een aanzienlijk gedeelte der naoorlogse immigranten. Zij leiden hier een leven, dat naar alle kanten, inclusief de kerkelijke, afgegrendeld werd door eigenbelang. Een bestaan, dat volkomen gespeend is van interesse voor de naaste, gelovig of ongelovig. Soms vraag ik me in verbazing af of deze broeders wel tot ons kwamen uit de actieve gelederen van de Gereformeerde Kerk . . . . Werd alles, wat ze in Holland aan medemenselijkheid opdeden, door hen "conveniently" overboord gemikt? Of — nog vreemder — hebben ze daar niets geleerd? Aan gelegenheid ontbrak het hun sinds 1940 toch waarachtig niet.

Hoe vreemd dit ook mag wezen: voor honderden immigranten kwam het isolement van de C.R.C. blijkbaar krek van pas. Zij lijden er niet onder, zoals U! Integendeel. Ze hebben zich er knusjes in genesteld. Contact met andere christenen? Omgang met Canadese vrienden? Liefde voor het land? Mijn beste briefschrijver, U spreekt in hun oren Latijn: zolang zij 's zondags hun preekje krijgen en hun kroost veilig is gesteld, kan de rest van Canada naar de knoppen gaan. Hun "concern", als christen en als burger, reikt niet verder dan de voordeur. En laat nu niemand vertellen, dat dit allemaal komt door de invloed van ons Amerikaans hoofdkwartier! Negen van de tien gemeenten in dit land bestaan uit newcomers . . . . Als 50% van deze leden Uw toewijding en begrip voor Canada bezat, dan hadden we hier een kerk, die uit haar muren barstte van levenskracht! Nee, ik ben bang, dat we bij het zoeken naar de oorzaken van onze machteloosheid de hand eerst in eigen boezem moeten steken.

Nog steeds, na vijftien jaar van lidmaatschap, zie ik mijn kerk oprijzen met een gevoel van onbehagen: een besloten club in de community. De paar Canadezen, die als lid toetraden, deden dit slechts vanwege hun huwelijk. Ik weet: het is een toestand, die we gladjes schuiven op rekening van ons "Dutch" zijn. (Wie kan daar wat aan doen, nou?) In mijn opinie is er echter nog een andere reden: dat we, als kerkeraad en gemeente, onze evangeliserende leden in de kou laten staan. Het is niet zo, dat er geen evangelisatiewerk verricht wordt, persoonlijk en in groepsverband. En het is niet zo, dat dit werk geen vruchten draagt. Goddank, nee! Het is zo, dat wij weigeren om in ons kerkelijk leven serieus rekening te houden met de mensen "van buiten". Af en toe zou je gewoon tranen vergieten bij de blunders, die we slaan. Ook vele predikanten maakten het pijnlijk duidelijk, dat ze de soepelheid missen om rekening te houden met hen, die niet werden opgebracht in onze gebruiken en in de tale Kanaäns.

Hier gaapt de kloof der machteloosheid: we stellen de leden, die hun geloof aan vrienden en collega's uitdragen, keer op keer teleur. Hun warme pogingen stranden op ons gebrek aan gastvrijheid. We houden de kerkdeur dicht, doordat we eerst Reformed of Dutch of Fries of weet ik wat willen zijn . . . daarna Christian. De bijbelse volgorde is natuurlijk precies andersom. Zodra men dit inziet, van Halifax tot Victoria, zal onze kerk haar opdracht tegenover het Canadese volk vervullen! Die dag hoop ik te beleven.

Misschien komt het, doordat ik een vrouw ben en de zaak daardoor meer van de practische kant bekijk. Maar ik zou zeggen: laten we nu eens ophouden met blikken achterom te werpen en met het zoeken van verklaringen voor allerlei onderlinge verschillen in uitkijk en sfeer. Want hoe U ook piekert en hoe bereid ik ook mag zijn om het verleden in aanmerking te nemen, de situatie van vandaag verandert er geen steek door. Christus noemde de Zijnen — zeer wonderlijk! — "het licht der wereld". Hieruit volgt, dat ook elke gemeente van de C.R.C. de taak heeft om haar licht te laten schijnen voor de mensen in haar omgeving. Haar positie is niet die van een besloten club in de community. Zij is als een lamp in de nacht, als een stad op de berg: een baken voor hen, die in duisternis leven. Zij draagt het Licht hoog, niet slechts voor zichzelf, maar . . . *om het door te geven.* Dit is niet mijn privé idee van wat een gemeente moet zijn. Dit is de uitdrukkelijke wens van de Heer der Kerk.

Hier lag ook de reden, waarom enkele lezeressen aan Saskia schreven, verontrust door de lauwheid van hun gemeente. Maar U hebt het al gehoord: zij zullen ons niet verlaten. Evenmin als U ooit zult weglopen, Dominee. Want afgezien van het feit, dat U niet weet waar naar toe te gaan, zou dit misschien niet zijn naar de wens van Uw Meester. Bedenk, dat U in deze kerk alleen maar goed kunt doen: door blijmoedig te wezen, wat U bent, een christen, die een glimp gezien heeft van de rijkdom, die de Vader uitgoot over het verminkte mensenleven. Never mind, hoe hoog de schutting is, die we zo ijverig rond het evangelie bouwen: Christus, onze Broeder, kwam als Redder der wereld! Om deze tijding uit te dragen, is Uw werk. Een Dienaar, niet in de eerste plaats van de C.R.C. of de G.K., maar van het Woord. Is dat niet geweldig?

Ga er mee door om Uw gemeenteleden "het vriendelijke gelaat" van de Here Jezus te tonen. Leer hen om ja te zeggen tegen het leven als vrije mensen, dank zij Hem. Open het vergezicht naar de wereld, waar niemand meer Reformed of wat dan ook zal zijn, slechts een kind van God met een nieuwe naam. Schenk hun de blijheid van het behoren tot die wijde kring van broeders en zusters, die de Heer Zich rondom de aarde verworven heeft. Wijs hen op de Geest, die hen wil bijstaan in het geloven. Kortom: leid hen tot God's vaderarmen als een trouwe herder, zodat zij op hun beurt anderen mogen leiden.

Eén ding hoop ik: dat U niet langer Uw hart breekt over de vraag of U de C.R.C. wel genoeg liefhebt. Wie kan zo'n gevoel dwingen of verhaasten? Hier is een verhouding als tussen een zoon en een tweede moeder. Geef het de tijd! Juist *omdat* God het heimwee kent, dat in Uw hart leeft, zal Hij U de tijd geven. Ik ben met U eens, dat we allen genegenheid verschuldigd zijn aan de kerk, die ons binnen haar muren zo'n vriendelijk welkom bood. (Zij wilden ons wel ontvangen, graag zelfs!) Maar indien U meent tekort te schieten, overweeg dan, dat deze kerk — niet minder dan Uw vorige — een onderdeel is van Christus' Kerk, heilig en katholiek. Om haar als zodanig lief te hebben, kan U toch geen moeite kosten? En is dit, goedbeschouwd, niet de enige manier, waarop we een kerk mogen liefhebben?

Misschien roept mijn antwoord aan U weer een vergramde lezer in het harnas. Iemand, die vindt, dat Saskia lang niet Christian Reformed genoeg is. Grappig als U weet, dat ik wel kon zingen van geluk, toen Prof. Runner in een speech zijn visioen ontvouwde van wat het calvinisme voor Noord Amerika kan doen. Bless him, het was als regen op uitgedroogd land, mijn ziel bloeide open. Plotseling zag ik het weer: waar het allemaal om gaat. Dit is een kerk, waarin de Here Jezus tot Zijn eer komt, als Zoon van God en Heiland. Dit is een kerk, die zich langzaam maar zeker bewust wordt van haar verantwoordelijkheid tegenover de miljoenen stakkers op ons continent, die Hem zo niet meer zien. Ja, ze heeft recht op Uw hulp!

Tenslotte, hebt U er wel eens bij stilgestaan hoe erg het zou wezen voor een deel der immigranten, wanneer hier geen predikanten werkten met Uw "outlook"? Het staat voor mij vast, dat God U ook om deze reden naar Canada bracht. Laat U dus niet in de war brengen door teleurstellingen of misverstanden, Dominee. U bent hier precies op Uw plaats. Remember: "This land was made for you and me!" De C.R.C. mag dankbaar zijn, dat ze predikanten importeerde, die zich met zoveel enthousiasme aan hun nieuwe land willen wijden. Beloof me nu, dat U bij meningsverschil met een "oude" collega niet meer gaat piekeren over de vraag: ben ik schuldig? Aan beide zijden is geen sprake van schuld, U hebt slechts sneller geleefd. Het enige, dat U nodig hebt, is een dosis geduld, aangemengd met een scheutje humor. Kijk daarom *vooruit*, naar de stralende toekomst van onze Heer. Elke dag. Dan zult U, als de moorman, Uw weg reizen met blijdschap en voor Uw gemeente een bron van troost zijn!

Een gelukkig Nieuwjaar, Dominee, en een oude heilwens:

May the road rise to meet you,

may the wind be always at your back,

may the sun shine warm upon your face,

the rains fall soft upon your fields, and

until we meet again,

may God hold you in the palm of His hand.

SASKIA

Nieuwe premieboeken

Een aanwinst voor uw boekenkast!

Wij hebben onze lijst met premieboeken aangevuld met drie nieuwe pocketboeken, waarvan U desgewenst een gratis exemplaar wordt toegezonden bij het werven van een nieuwe abonné voor CALVINIST-CONTACT.

❶ DE HUMOR VAN DE BIJBEL, door dr. Okke Jager (10e druk). Dit bekende boekje behoeft geen aanbeveling.

voor twee abonnees

❷ BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman. An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

❸ STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.

WILLIAM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

REISBUREAU
O. K. JOHNSON TRAVEL SERVICE
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488

Kerkdiensten

Radio Nederland Wereldomroep

uitgezonden in de 31 en 49 meterband

UITZENDTIJD.

4.30 nm ATLANTIC STANDARD TIME
3.30 nm EASTERN STANDARD TIME
2.30 nm CENTRAL STANDARD TIME
1.30 nm MOUNTAIN STANDARD TIME
12.30 nm PACIFIC STANDARD TIME

Wij verzoeken U deze kolom uit te knippen en bij Uw radio te leggen!

12 maart:	Hervormde Kerkdienst in De Bilt; Voorganger: Prof. Dr. R. Bijlsma.
26 maart:	Gereformeerde Kerkdienst in Utrecht; Voorganger: Ds. G. Meynen.
9 april:	Hervormde Kerkdienst in Rheden; Voorganger: Ds. G. A. Waardenburg.
23 april:	Evangelisch Lutherse Kerkdienst in Arnhem; Voorganger: Ds. I. Gronloh.
7 mei:	Chr. Gereformeerde Kerkdienst in Lisse; Voorganger: Ds. D. Biesma.
21 mei:	Leger des Heils Kerkdienst in Zutphen; Voorganger: Luit.-kol. P. Deurloo.
4 juni:	Hervormde Kerkdienst in Apeldoorn; Voorganger: Ds. C. H. van Rijn.
18 juni:	Gereformeerde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. E. Pijlman.
2 juli:	Hervormde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. F. Oberman.
16 juli:	Remonstrantse Kerkdienst in Utrecht; Voorganger: Ds. W. Knoppers.
30 juli:	Doopsgezinde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. H. Bremer.
13 augustus:	Hervormde Kerkdienst in Den Haag; Voorganger: Ds. A. C. J. van der Poel.
27 augustus:	Gereformeerde Kerkdienst in Baarn; Voorganger: Drs. G. R. Visser.
10 september:	Hervormde Kerkdienst in Den Haag; Voorganger: Dr. E. Emmen.
24 september:	Gereformeerde Kerkdienst (Vrijgemaakt) in Zwolle; Voorganger: Ds. D. Vreugdenhil.
22 oktober:	Gereformeerde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. J. van Buuren.

EEN PROGRAMMASCHEMA OF EEN BROCHURE OVER HET INSTALLEREN VAN EEN KORTEGOLF-ANTENNE WORDEN OP AANVRAGE GRATIS BESCHIKBAAR GESTELD DOOR:
RADIO NEDERLAND, *THORNHILL, ONT.*

Bestel nu Uw EXPO TOEGANGS PASPOORT, TERWIJL OFFICIEEL LAGE PRIJZEN GELDEN, bij een erkend bankfiliaal in Uw woonplaats! Open èn spaar op een Familie Expo Toer Rekening.

Maak zeker dat Uw familie Expo 67 bezoekt — 28 april tot 27 oct. in Montreal.

DE "CHARTERED BANKS"
IN DIENST VAN UZELF
EN DE GEMEENSCHAP

NA VIJF EN DERTIG JAAR

Aangezien de 'gewone man' zich tegenwoordig nog al eens onbehagelijk gevoelt over de ontwikkeling van de wetenschap en zich bezorgd maakt over de gevolgen hiervan voor het geloofsleven, publiceren wij in een drietal artikelen een voordracht, gehouden voor de Wiskunde- en Natuurwetenschappen door prof. dr. G. J. Sizoo ter gelegenheid van diens afscheid als professor van de V.U.

In deze voordracht wordt met name gewezen op de verhouding tussen hen die zich bezig houden met de natuurwetenschap en het reformatorisch volksdeel. Vooral hierom achten we deze voordracht van groot belang. — *Red.*

②

Men kan natuurlijk vragen of het op deze wijze en in deze mate betrekken van hoogleraren in de acquisitie uit een oogpunt van bedrijfseconomie efficiënt geacht kon worden. Maar dan moet bedacht worden, dat het ons bij al die spreekbeurten, vergaderingen en huisbezoeken niet alleen ging om het kwantitatieve resultaat van de bereikte contributievermeerdering.

Het ging zeker niet minder om het werven van het vertrouwen van de vrienden der Vrije Universiteit, om het onder hen kweken van vertrouwdheid met de gedachte, dat aan hun eigen universiteit de studie van die, toen nog veelszins als "voor het geloof gevaarlijk" gekwalificeerde natuurwetenschap mogelijk was. Het ging ook om het ontwikkelen van begrip voor wat van deze faculteit wel, en voor wat van haar niet te verwachten was.

Want ook dit heeft van het begin af vastgestaan, dat naast het veroveren van een positie in het Nederlandse wetenschappelijk leven, ook het verwerven van een plaats in het reformatisch volksdeel van Nederland een onmisbare voorwaarde was voor de ontplooiing van een faculteit der wiskunde en natuurwetenschappen, die zich, als deel van de Vrije Universiteit, voor haar onderwijs en onderzoek stellen wil op de grondslag van de beginselen der Reformatie.

Laat ik omtrent het resultaat van deze extra-mural activiteiten der faculteit in haar aanloopperiode slechts zeggen, dat zij voor onszelf, ook voor wat betreft ons vertrouwen in de toekomst van de faculteit, van grote waarde zijn geweest.

Eén ander resultaat mag echter niet onvermeld blijven. De contacten, die collega Coops bij zijn talloze bezoeken verkreeg, zijn van onsmisbare waarde geweest voor de opzet van de onder zijn leiding staande studentenonderduik-organisatie, die tot gevolg had, dat toen in verband met de loyauteitsverklaring het onderduiken voor de studenten noodzakelijk werd, de adressen daarvoor door Prof. Coops en zijn medewerkers aan de lopende band konden worden verstrekt.

Met de verdwijning van de studenten, met het doen onderduiken van het grootste deel van de inventaris van het laboratorium, de inbeslagneming van een deel van het gebouw door twee Duitse militaire eenheden, en tenslotte de gevangenneming van Prof. Coops, werd deze eerste fase in de ontwikkeling der faculteit wel radicaal afgesloten. In deze fase was het aantal docenten van 4 in 1930, door de benoeming van drie lectoren in 1938, tot 7 gestegen, terwijl het aantal studenten van 4 in 1930 was toegenomen tot 232 in 1943, waaronder ca. 60, die na de sluiting der Leidse Universiteit naar ons waren overgekomen. Het aantal afgelegde candidaats-examens bedroeg 80, dat der doctorale-examens 74, dat der promoties 11.

Het lijkt niet al te onvoorzichtig om aan deze quantitatieve balans als kwalitatieve posten toe te voegen: een bescheiden, maar toch wel erkende plaats in het wetenschappelijk leven en een goede verhouding tot de kring der geestverwanten.

Het bleef ons niet onbekend dat somigen in de naaste kring geneigd waren op de debetzijde van de balans een tekort aan wijsgerige en principiële studie der vakwetenschappen te plaatsen.

Tegenover deze bedenking kon weliswaar worden verwezen naar het in 1927 uitgebrachte verslag van de uitbreidingscommissie, waarin met duidelijke woorden de noodzaak werd gesteld om *zo spoedig mogelijk* te komen tot de opleiding voor maatschappelijke betrekkingen, maar deze verwijzing hield nog niet de ontkenning van dit tekort in.

Aan besef voor de noodzakelijkheid, dat de studie zowel van de historische als van de wijsgerige achtergronden van de exacte vakken op den duur een officiële plaats in het onderwijsprogramma zou verkrijgen, heeft het van den aanvag af waarlijk niet ontbroken.

Maar evenmin was het twijfelachtig, dat dit alleen op wetenschappelijk verantwoorde wijze zou kunnen geschieden en dat hiervoor de vestiging van afzonderlijke leerstoelen vereist zou zijn.

Het was dan ook geen toevalligheid, dat de eerste nieuwe docent, die na de bevrijding optrad, een hoogleraar in de geschiedenis der natuurwetenschap was, waarmede in onze faculteit aan dit studievak een plaats was toegekend, die zij nog aan geen andere universiteit in Nederland bezat.

De waarde, die de vestiging van deze leerstoel gehad heeft voor de bevordering in binnen- en buitenland, van een historisch verantwoord en principieel juist inzicht in de betekenis van het reformatorisch denken voor de beoefening der natuurwetenschappen is moeilijk hoog genoeg te schatten.

Ik weet echter, dat ik in volkomen overeenstemming met collega Hooykaas spreek, wanneer ik zeg dat ook een leerstoel in de wijsgerige kritiek der natuurwetenschappen als noodzakelijke eis op het ontwikkelingsprogramma van de faculteit moet worden gehandhaafd. De daarbij te stellen voorwaarden van vakwetenschappelijke bekwaamheid gepaard met brede wijsgerige eruditie zijn wel zeer hoog, maar dat zal geen reden mogen zijn om de realisering van deze eis reeds bij voorbaat als een onmogelijkheid the kwalificeren.

Eén der middelen, waarmede men in de bezettingstijd de moed erin placht te houden, was het maken van plannen voor "na de bevrijding". Misschien was er dan ook wel meer "wishful thinking", dan wij ons zelf wilden bekennen, in het voorstel, dat onder dagtekening van 16 juni 1944 door "de aanwezige hoogleraren in de Wis- en Natuurkundige en Medische Faculteit bij de colleges van Directeuren werd ingediend en dat, naast de instituering van de opleiding voor het medische candidaatsexamen, de vorming van de biologische afdeling van de wis- en natuurkundige faculteit inhield. Uitgangspunt van het voorstel was "de wenselijkheid plannen gereed te hebben, opdat alle mogelijkheden, die zich aan het einde van de oorlog zullen voordoen en die zich nu nog niet geheel laten overzien, ten volle kunnen worden benut". Mede doordat na de oorlog aan de oprichting der economische faculteit de voorrang werd verleend, heeft het weliswaar tot 1948 geduurd eer uit Directeuren, Curatoren en Senaat een commissie werd gevormd met de opdracht de mogelijkheid van de oprichting van een medische faculteit en van een biologische afdeling te onderzoeken, maar voor de werkzaamheden van deze commissie is het plan van 1944 toch uitgangspunt en leidraad geweest.

Zowel bij het ontwerpen van dit oorspronkelijke voorstel, als bij de latere uitwerking daarvan bleek collega Koksma zich een verrassend volledige kennis van het onderwijsprogramma van de biologische sectie evenzeer als van de medische faculteit te hebben eigengemaakt.

Zijn meeslepende, maar altijd door zakelijk inzicht beheerste geestdrift, zijn werkkracht en deskundigheid waren voor de realisering van deze plannen van de grootste betekenis, zoals ze dat voor de gehele ontwikkeling van de faculteit van het begin af zijn geweest en tot het einde zijn gebleven.

De herinnering aan dat einde, dat zo plotseling en naar menselijke maatstaf zo vóórtijdig kwam, dringt zich op deze dag wel zeer smartelijk naar voren.

Wat wij ontvingen in de vriendschap en omgang met deze sprankelende geest dragen wij mee als een kostbaar bezit.

De dankbaarheid voor wat hij in zijn wetenschappelijke arbeid en in zijn onderwijs voor onze faculteit heeft betekend, de waardering voor de trouw, waarmede hij aan haar gebonden bleef, ook toen, reeds spoedig na zijn benoeming en later nog meer dan eens, mogelijkheden aan andere universiteiten voor hem openstonden, staan onuitwisbaar in ons hart eggrift.

Koksma gedenkend, staat ons ook weer levendig voor de geest de gevoelvolle wijze, waarop hijzelf in zijn openingswoord bij de hervatting der lessen in onze faculteit, op 20 juni 1945, de studenten herdacht, die als gevolg van oorlog en bezetting, bij bombardement tijdens dwangarbeid in Duitsland en door fusillering wegens deelneming aan ht verzet, aan hun familie en vrienden en aan de faculteit ontvielen.

Bij het overleg omtrent de vorming van de biologische afdeling bleef uiteraard de vraag niet onbesproken of binnen de gereformeerde gezindte voldoende ruimte en vrijheid zou worden gevonden om ook de met het betreffende onderzoekingsgebied samenhangende problemen van geloof en wetenschap in openlijke gedachtenwisseling te kunnen brengen. Het was immers duidelijk, dat hierbij vragen in het geding zouden komen van nog veel ingrijpender aard, dan die naar de ouderdom der aarde.

Ook ten aanzien van deze laatste vraag, was echter het gesprek nog niet ten einde gevoerd. Dat Aalders' boek, hoe serieus ook bedoeld, niet het laatste woord van de gereformeerde theologie zou kunnen zijn, stond althans in de kring der christelijke natuurkundigen wel vast. Voor een hervatting van het gesprek zou het echter ook zeker moeten zijn, dat in deze kring een communis opinio bestond omtrent de waarde en betrouwbaarheid der natuurwetenschappelijke gegevens.

Met het opzettelijk doel deze zekerheid te verkrijgen werd in april 1950 door de Chr. Vereniging van Natuur- en Geneeskundigen een conferentie belegd, waarin de onderscheiden methoden voor de bepaling van de ouderdom van de aarde in afzonderlijke voordrachten werden behandeld.

De aarzeling, waarmede het bestuur van deze vereniging besloot deze voordrachten gebundeld en van een Inleiding voorzien bij Kok uit te geven, verkeerde in verrassing toen niet minder dan vier drukken nodig bleken om aan de blijkbaar aanwezige belangstelling voor dit onderwerp te voldoen.

Wees dit op een voortgeschreden erkenning van de waarde van het natuurwetenschappelijk onderzoek bij het reformatorisch volksdeel? Zou het werk van de faculteit daartoe ook iets hebben bijgedragen? Was dit één der symptomen van de ook op andere gebieden aanwijsbare loswikkeling van het gereformeerde denken uit zijn vóóroorlogse beslotenheid?

Hoe dit zij, teleurstellend was, dat van bevoegde theologische zijde de uitnodiging tot gesprek, die de verschijning van dit boekje toch wel inhield en die in de Inleiding door de goede verstaander toch wel duidelijk kon worden gelezen, slechts met stilzwijgen werd beantwoord.

Toen de redactie bij de verschijning van de derde druk, in juli 1953, deze teleurstelling tot uitdrukking bracht, waren echter aan de Vrije Universiteit, naar aanleiding zowel van dit boekje als van de inmiddels door college Lever gehouden oratie over het Creationisme reeds enige tijd regelmatig besprekingen tussen theologische, natuurwetenschappelijke en medische collega's gaande.

In een reeks samenkomsten, aan enkele waarvan ook een collega van de Thelogische Hogeschool te Kampen deelnam, bleek een openhartige gedachtenwisseling over de vragen, samenhangend met de confrontatie van de natuurwetenschappelijke gegevens omtrent de historie van aarde en mens met de gangbare interpretatie van de eerste hoofdstukken van Genesis, in de meest collegiale verstandhouding mogelijk. De noodzakelijkheid van een openlijk aan de orde stellen van de zich daarbij voordoende problemen kwam in deze gesprekken wel zeer sterk naar voren.

De voordracht, die door Prof. Dr. N. H. Ridderbos op 7 juli 1954 voor de Wetenschappelijke Bijeenkomst te Eindhoven onder de titel "Beschouwingen over Genesis I" werd gehouden, mag dan ook als gevolg van deze besprekingen worden beschouwd.

Ook deze voordracht, die tegenover het boek van Aalders toch wel op een duidelijke wending in het gereformeerd theologisch denken over de openbaring in Genesis I wees, bleek echter nog niet in staat het ijs voor een openlijke theologische discussie te breken.

Men kan licht begrijpen, dat met name collega Lever, de vraag naar de mogelijkheid van een openlijk voordragen van de zijn vakgebied aanbelangende problematiek, zonder verlies van het vertrouwen van de gereformeerde kring, een kwestie van "to be or not to be" was en dat uit deze spanning zijn boek "Creatie en Evolutie" geboren werd.

Dat dit boek wel tot enige brieven van verontruste vrienden der Vrije Universiteit aanleiding heeft gegeven kan ik slechts een gelukkig verschijnsel noemen, omdat het geheel uitblijven daarvan gewezen zou hebben op een bedenkelijk gemis aan contact en wisselwerking tussen de faculteit en de kring der geestverwanten. Dat het vertrouwen, in de faculteit en in collega Lever persoonlijk, voldoende ruim bleek om enige verontrusting te kunen absorberen was een verheugende ervaring.

Minder verblijdend was, dat het ook na de verschijning van dit boek geruime tijd duurde eer van gereformeerd theologische zijde aan het denken in de gereformeerde kring over de haar voorgelegde en in haar gangbare overtuiging toch wel diep insnijdende problematiek leiding werd gegeven.

Dat het tenslotte studentenpredikanten moesten zijn. die deze leiding hebben aanvaard is misschien uit hun positie verklaarbaar; dat zij de moed er toe gehad hebben is hun tot ere te rekenen.

Was de biologische afdeling met het oog op de oprichting der medische faculteit een practische noodzakelijkheid, gezien van uit het gezichtspunt van de aan de orde gestelde principiële problematiek kon de vorming van de geologische afdeling niet uitblijven. Het is zeker ook mede aan de met de biologische afdeling verkregen ervaring te danken, dat de vorming der geologische vlotter verliep, dan op grond van vroegere peilingen naar deze mogelijkheid had kunnen worden verwacht.

Met bijzondere voldoening zou ik willen noteren, dat in het drietal hoogleraren, dat bereid bleek de verantwoordelijkheid voor deze vakgebieden te aanvaarden, zich het inter-kerkelijk, of liever gezegd, het niet-kerkgebonden karakter der Vrije Universiteit aftekende.

Op de geologie konden de biochemie en die biophysica spoedig volgen, vakken die reeds in hun naam wijzen op het probleem van de verhouding tussen levende en nietlevende materie, welk probleem zich aan het christelijk denken over de structuur van het geschapene altijd heeft gepresenteerd en dat zich in de tijd van het Teilhardisme weer sterk naar voren dringt.

De didactiek der exacte vakken, waarbij naast en in verband met de overdracht van de vakwetenschappelijke kennis ook de historische en actuele verhouding tussen natuurwetenschap en christendom aan de orde zal moeten komen, kreeg reeds eerder een plaats in het onderwijsprogramma.

De pharmacie, een vakgebied, waarin de mogelijkheden van de beïnvloeding van het zieke leven op bewonderingwekkende, die van het ingrijpen in het gezonde leven op soms angstwekkende wijze aan den dag treden, is aan de orde van behandeling.

(Wordt vervolgd)

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

747 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

CANADA

Miniatuur Certificaat van Canadees Burgerschap

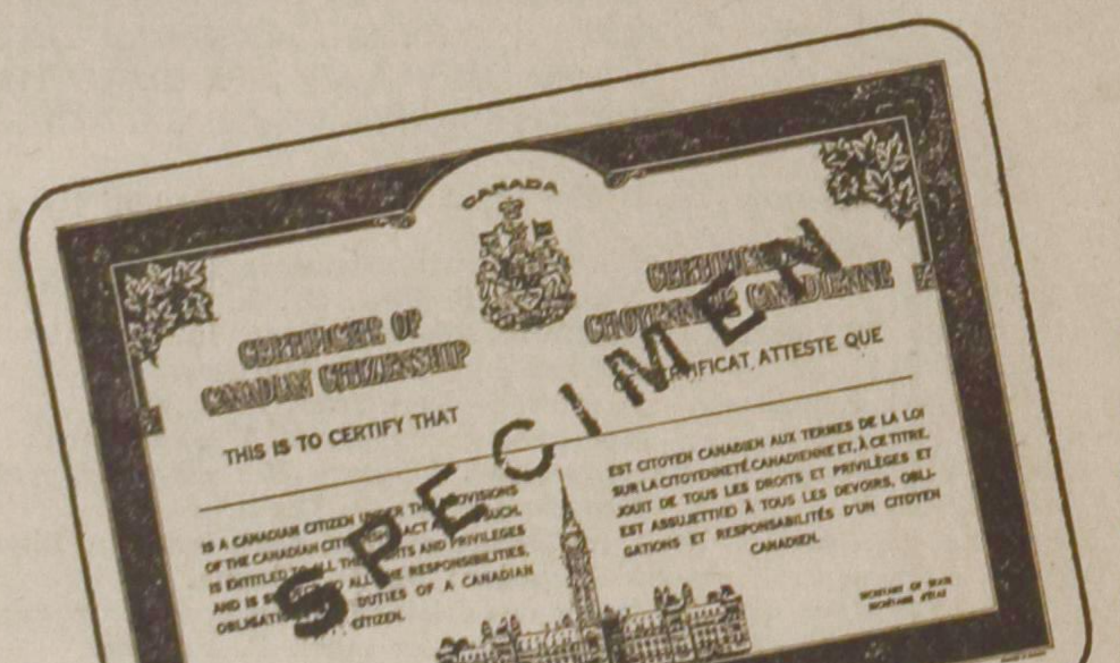

WERKELIJKE GROOTTE

U kunt een miniatuur krijgen van Uw Canadees Burgerschaps-certificaat, met ruimte achterop voor Uw foto en handtekening, als U Canadees Staatsburger bent. Het is klein genoeg om in beurs of tas bij U te dragen, en kan goede diensten bewijzen als handige identificatie.

Deze miniaturen zijn te krijgen via Uw dichtstbijzijnd Citizenship Court, gevestigd en tot Uw dienst in Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa, Sudbury, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchener, London, Windsor, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton en Vancouver.

Bel vandaag eens op om te horen op welke wijze ook U een miniatuurcertificaat kunt krijgen voor Uw beurs of tas.

Judy LaMarsh
Secretary of State

ONTBOEZEMINGEN VAN EEN KOSTERSVROUW

Gisteren heb ik er een heel werk aan gehad om de kerk schoon te krijgen. In de gangen lag alles onder de confetti want de dag ervóór was er een trouwerij geweest. 'k Heb wel lopen mopperen hoor, het is zulk lastig spul om weg te krijgen! Maar als ik dan weer aan het stralende bruidje en haar trotse bruidegom dacht, had ik het ook weer graag voor hen over. Een trouwerij is er tenslotte ook niet elke week en dat is dan misschien ook wel de reden dat ik er van gedroomd heb. En hoe! Toen ik vanmorgen wakker werd had ik het gevoel dat ik van een verre reis terugkeerde. En ik ging er dan ook nog eens even apart voor in de kussens zitten om Jan het hele verhaal te doen. Maar hij bromde zoiets van: "Hou die onzin maar voor je! De baas vind het vast geen geldig excuus als ik te laat ben en zeg dat dat komt omdat de droom van mijn vrouw zo interessant was!" Ik voelde me door die opmerking gewoon miskend maar probeerde het niet te laten merken. En alsof er geen dromen bestonden en dit een ochtend was als alle andere, heb ik Jan en de kinderen de deur uitgeholpen. Daarna heb ik me nog kunnen bedwingen tot het werk aan kant was. Maar nu moet ik het toch kwijt. Aan het papier dan maar! In het veilige weten dat ik het niet zal horen als u nu ook bromt dat ik die onzin maar voor me moet houden. Maar ter zake!

Ik droomde dus. En in die droom was ik op een feest, een bruiloftsfeest. Ik genoot heel erg en dat kan ik, als het me in werkelijkheid overkomt, niet altijd zeggen! Er waren niet zo gek veel gasten, maar die er waren deden heel erg hun best om het het bruidspaar naar de zin te maken. Wat een onvermoede talenten openbaarden zich! Nooit geweten dat Jan Dingemans zo prachtig kon voordragen en wat had dat zusje van de bruid een leuke liedjes gemaakt! Een groepje jongelui vormde een fantastisch goed orkestje en gaf heel wat nummertjes ten beste. Wat een plezier zullen ze wel niet gehad hebben met al dat repeteren dat er aan vooraf moet zijn gegaan! De vader van de bruid hield een gevoelig toespraakje. Niet dat die man nou zo welbespraakt was, hij had het allemaal op een briefje. Maar dat was het 'm nou juist: hij had er werk van gemaakt.

Het bruidspaar genoot zichtbaar en de ceremoniemeester glom van plezier. Hij hoefde niet anders te doen dan het ene verrassende nummer na het andere aan te kondigen. Dat zal hij vast wel eens anders meegemaakt hebben! "Je ziet maar," hoorde ik hem op een gegeven moment zeggen, "als de mensen willen, kunnen ze veel, zelfs feestvieren!"

Iedereen had het naar zijn zin. Jan Bol zat de hele avond gezellig bij zijn vrouw en dacht er gewoon niet aan om het de jonge meisjes lastig te maken. Iets wat hij anders nogal eens doet, want hij schijnt te denken dat bruiloften daar nu eenmaal voor zijn om als rechtgeaard huisvader dan eens uit de band te springen. Zo in de geest van: Op het ijs mag alles!

Kees Kip vertelde niet één van zijn grappen-op-het-kantje-af en kwam zodoende ook niet aan de werkelijk schuine moppen toe, die nog wel eens wilden volgen als hij met het eerste soort succes dacht te hebben. En o wonder, niet één kwam er op het idee om met lepeltjes te gaan zitten kletteren! Dat verschrikkelijke geluid dat sommige bruidsparen danig in verlegenheid brengt en veel van hun plezier bederft, terwijl anderen onder hun lotgenoten er blijkbaar met smart op zitten te wachten en gretig opspringen om een hartstochtelijk staaltje van hun kunnen weg te geven. Je weet dan niet waar je kijken moet!

Vóór we het wisten was de avond om, het werd geen nachtwerk gelukkig. Maar het mooiste punt op het programma kwam toen nog. In 'n lange optocht gingen we twee aan twee naar buiten. Het bruidspaar voorop. Spoedig kwamen we aan een rivier die in het maanlicht glinsterde. Er lag een boot gemeerd en in de zachte avondwind wapperde hoog in de mast een vlag. Een vlag met een kruis er op. Ineens herinnerde ik me toen dat we hier al eerder geweest waren allemaal. Vóór het feest begon. Toen had de dominee samen met het bruidpsaar die vlag gehesen. Nu wezen we elkaar er weer op en het maakte, dat we het jonge paar met een gerust hart lieten gaan. Ook al wisten we dat die rivier die nu zo romantisch in het maanlicht lag, bij tijden tekeer kon gaan als een afgrijselijk monster.

Naast me sloeg een jonge man de arm om zijn vrouw en ik hoorde hem zeggen: "Als we thuiskomen straks, zullen we onze vlag ook weer eens onderhanden nemen, meid. Er zit een scheur in en hij is gerafeld, maar we moeten 'm weer in orde maken." Zijn vrouw knikte blij. Dat was dus niet: van een bruiloft komt een bruiloft, maar van een bruiloft komt een bezinning op een bruiloft! Intussen was de boot al een heel eindje de rivier op. De vlag wapperde lustig. Ik werd wakker. Wat jammer: het was een dróóm van een bruiloft!

Jaantje

WIJ LAZEN VOOR U

Last week I received from the publishers (Van Gorcum, Assen, the Netherlands), a new book by the well-known Dutch sociologist (Mrs.) Dr. M. E. A. J. Stork-van der Kuyl. It bears the title *De Boerin van nu en straks* (220 pp.) Although specifically a study of attitudes and situations as seen on farms in the province of Groningen, the book should have a wide appeal among farmers and farmers' wives anywhere in Holland or overseas. Originally, Dr. Stork-van der Kuyl intended to investigate only the problem of the selection of a marriage partner as practised in the agricultural areas of north Groningen. The responses to her inquiries were so spontaneous that she felt people were anxious to express themselves on topics other than just marriage-partner selection. Chapters in her book are devoted to such problems as a woman's place on the farm, the education of young prospective farmers and farmers' wives; and social problems on the farm of today as well as formerly.

The original study is regional, but the answers to questionnaires and interviews show a deep seated universality, not limited to any one area or country. Readers of many passages in the book may well exclaim "Yes, that's the way it is", or perhaps, "My, but the situation has changed in the last few years."

In her introduction, the author draws attention to the fact that the male in Holland and western Europe has become increasingly involved in the management of the home, including shopping, help with the baby, dishes, etc. This may be largely due to the difficulty of obtaining suitable household help (cook, maid, seamstress, etc.). The situation on the agricultural - cattle farms themselves is far more serious. It is difficult to obtain well-trained or any help at all, not only during the height of the harvesting season but practically throughout the entire year. The writer describes many of the recent changes that have occurred on the farms to alleviate this situation. They include mechanization, farmers' sons starting work at an earlier age, thus losing the opportunity for higher education; the farmer's wife herself drawn more and more into farm management with such activities as keeping books, helping with the harvest, driving the tractor or milking cows. The question is raised whether the farmer's daughter is still a potential mate for the young farmer, in view of her more advanced education, her increased ability to qualify for salaried positions. Is it possible for an urban girl to become a successful farmer's wife?

Today, it would seem that in order to qualify as a farmer's wife, one needs "two right hands". Ability to drive a car has become a necessity; one is expected to perform minor repairs, and take care of correspondence, bills and the telephone. And what about the art of homemaking . . . often in age old, solidly built farm houses, much too large for present-day living, difficult to heat, furnish and keep clean?

De Boerin van nu en strakse is written in a buoyant manner, with human interest enough to hold the attention of any reader.

Prof. John Y. Keur

FIVE ROSES

is de extra-lichte bloem voor alle doeleinden geschikt

Bak met deze beroemde bloem, die alles lichter, brozer en smakelijker maakt.

U krijgt gegarandeerd betere bakresultaten met Five Roses!

MENSEN MET PIT

zijn er wel te vinden, mensen met smaak zijn er ook genoeg en mensen, die nooit bitter zijn, komt men ook wel tegen. "Rare Snijbonen" zijn er ook.
Wij hebben echter voor U de volgende ZADEN:

WORTELEN - ZONDER PIT
BONEN - MET SMAAK
KOMKOMMERS - BITTERVRIJ
GOEDE SNIJBONEN

By the way: Moet U nog PEULTJES? Die hebben wij ook. Vraagt U onze Holl. of Eng. prijscourant even aan? Er is altijd wel iets voor U bij, b.v. BLOEMBOLLEN, AARDBEIENPLANTEN, VASTE PLANTEN, RODE- EN ZWARTE BESSEN, KRUISBESSEN, LAGE APPELS EN PEREN, PEAT-POTS, GOED GAZON-GRASZAAD, HOLL. KAMERPLANTEN, etc. etc.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners), 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.
Open Daily from 8 a.m. till 9 p.m., closed on Sundays.
PHONE: 628-6641 DUNDAS.

Verdien een boek door het aanbrengen van een abonnee op ons blad.

De vlam die niet verteert

door C. J. Ooms-Vinckers

(4)

"Hm, hm," gromde de wacht en zette zich aan de tafel. Hij bladerde enige papieren door en richtte dan de blik weer naar de man met de lap over zijn oog.

"No. 2451," voorkwam de man de vraag naar zijn nummer.

In de harten van de kampgenoten streden vrees en nieuwsgierigheid om de voorrang. Hoe was het mogelijk dat die dokter, die nooit een mond opendeed, nu ineens met zulke gvaarlijke woorden voor de dag kwam? Als ze dat met z'n allen maar niet bezuren moesten. Die oude man was gelukkig niet dood, dat had die vent fijn gered met zijn smoesje van trombose. De jonge student was een idioot met zijn aanval op die oude snotteraar. Dat hij die kindse knul niet liet schutteren met zijn Saar en zijn klokken. Die oude was stapel mesjoche, dat was duidelijk. Hoe kwamen die twee Nederlanders tussen al die anderen? Nu ja, die jongen was van Poolse afkomst, maar hij was toch uit Nederland vandaan gevist. Zeker een overschotje van de troep Belgen die hier in het kamp waren vóór de Russen, de Hongaren, de Tsjechen, de Slowaken en de Polen hier kwamen. Krankzinnig dat je nooit van tevoren wist, waar je heenging. Zomaar op een ochtend werd je opgetrommeld en je verdween. Dat deden ze zeker om het verraad tegen te houden. Maar wat kon je hier verklappen? En aan wie zou je dat moeten doen? Je zat hier tussen de wanden en kreeg geen sterveling anders te zien dan je vijanden...

Plotseling begon de overspannen jongen weer te schreeuwen. "Moord, moord, ik ben de vermoorde, ik ben de vermoorde..."

De groepjes, die al gedeeltelijk in de rij stonden voor de gang naar de kantine om een homp droog brood en een kom slobber te halen, probeerden ijlings de zaal uit te komen. Die rotvent bracht hen aan de galg. Kon hij zijn waanzin niet voor zich houden? Dat moesten ze toch immers allemaal...

De zaalwacht liep op de jongen toe en keek hem strak aan.

"Wie heeft jou vermoord?" vroeg hij sarderig. "Vertel me nu er 's, ventje, wie heeft jou vermoord?"

De jongen keek hem wezenloos aan. Ineens trok er een vaal lachje over zijn mager gezicht en zei hij: "Sie, das haben Sie getan."

"Zo, zo, heb ik dat gedaan. Je zegt toch dat ik dat gedaan heb, hè?"

"Ja, dat zeg ik," herhaalde de jongen met een onnozel lachje.

De kaken van de man tegenover hem beefden. Hij kneep zijn nagels in de palmen van zijn handen om zich te bedwingen. Het was doodstil, niemand dorst een vin te verroeren.

Met een snelle greep nam hij de jongen bij de arm en smeet hem een paar meter van zich af.

"Gooi dat vieze Jodenpak in de cel," beet hij een der mannen toe, die het dichtst bij stonden.

"Mijnheer de Jood, mijn beschuldiger, hier in 't openbaar. Wie beschuldigt me nog meer?" schreeuwde hij buiten zichzelf. "Kom op, wie nog meer?"

Zwaar ademend keerde hij zich om en stapte met dreunende passen of de tafel af. Het was of hij stikken moest, hij rukte aan zijn kraag, maar wou hem niet open knopen. Dat moest die vuile Jood hem nu zeggen, juist vandaag. Nu er zo meteen weer veertig opmarcheerden naar de vernietiging. No. 2448 tot no. 2488, precies half elf aantreden...

Badhanddoek over de schouder. Als een sjerp, als een wimpel, als een gekleurde strop om hun uitgemergelde nekken. Die vieze Jood, dat uitgemergelde Jodenjochie had hèm zijn moordenaar genoemd. Hèm, die het commando gaf... Die ze aanvoerde, die ze opjoeg, als ze zich in blinde angst tegen zijn bevel verzetten.

Hun moordenaar! Dat loog die vuile Jodenklier, niet hij was de moordenaar, maar degene die hem het bevel gaf. En die ook niet, maar de vent die daar weer boven stond. En die ook niet, maar degeen die het uitgevonden had. Dat was de moordenaar, dat was de moordenaar. Dat moest hij nu eens en voor altijd in zijn hersens prenten. De uitvinder was de moordenaar. De uitvinder, de aanhitser... Nee, nee, die aanhitser had er ook niets mee te maken. De uitvinder was no. 1 en dàt was de enige...

De twee aangewezenen stonden besluiteloos met het bewusteloze lichaam van de jonge student voor de cel. Dat ding was gesloten en hoe kwamen ze aan de sleutel? Ze dorsten niets te vragen. Ineens zagen ze de voorraadloods openstaan, ja, de deur stond op een kier.

"Daar stoppen we hem in. Als we langer wachten, mist hij ons misschien," opperde de een.

Vlug droegen ze het slappe lijf naar binnen en legden het achter een stapel zakken op de lemen vloer. Ze slopen terug en deden behoedzaam de deur dicht. Schuw keken ze naar de tafel, waar de wacht nog zat. Zijn hoofd zag vuurrood en zijn handen, die op de papieren lagen, beefden. Zo stil mogelijk begonnen ze de zaal te zwabberen. Toen de stoel kraakte, schrokken ze op.

Hij was gaan staan en keek op zijn horloge. Ze zagen dat hij zijn ogen dichtkneep.

Ineens klonk zijn bulderstem: "Aantreden, allemaal."

Ze stonden in een ogenblik in een lange rij.

"Er gaat een bij de voorraadloods staan en geeft ieder een handdoek. Dan in 't gelid, drie op een rij en... voorwaarts mars!"

"Kan ik, kunnen we iets opruimen... meenemen bedoel ik," stamelde er een.

"Nee, alles wat hier ligt vinden jullie wel... als je terugkomt. Opschieten, mars!"

Toen de laatste verdwenen was, zakte hij in de stoel terug en veegde het zweet van zijn voorhoofd. Zijn kop gloeide, zijn hart bonkte in zijn borst. Hier... hier moest hij aan wennen, 't moest lukken op den duur. De uitvinder, dat was de schuldige. Ja, de uitvinder, niet hij...

Bij de loods namen ze de handdoeken aan. Er waren er twee over.

De "assistent-wacht" keek rond. "Allemaal een doek?" schreeuwde hij.

Er werd van alle kanten "ja" geroepen.

"Dan heb ik verkeerd geteld," mompelde hij, gooide de doeken in de loods terug, sloot de deur en stelde zich aan het hoofd van de stoet...

De schoorstenen rookten... er steeg een lichte kringel omhoog. Ze sjokten achter de aanvoerder aan: badhanddoek over de schouder. Als een sjerp, als een wimpel, als een gekleurde strop om hun uitgemergelde nekken.

Als er een uit de pas raakte, probeerde hij haastig er weer in te komen. Zag hij plotseling dat hij vierde was op een rij, dan keek hij radeloos rond naar een rij van twee.

"In 't gelid, drie op een rij," bonkte het in de doffe hersens.

"In 't gelid, drie op een rij... Voortwaarts mars!"

Ze sjokten achter de aanvoerder aan. De man keek om. Hij kende het schouwspel op zijn duimpje.

Vóór hem: de lichte rookkringel die omhoog steeg; achter hem: de voortsjokkende Jodenscharminkels, baddoek over de schouder. Als een sjerp, als een wimpel, als een gekleurde strop om hun uitgemergelde nekken...

* * *

Het serretje stond vol rook. De jonge metselaar trok als een razende aan zijn pijp.

"Jij saboteert, vriendje," zei hij dreigend. "Jij hebt de pest aan de dageraad, jij wilt hem niet meer zien. Nou dan, zoals u wenst," voegde hij er bijtend aan toe.

"Ik zweer je dat je je vergist," verdedigde de opperman zich met angstige stem. "'t Is me een raadsel hoe het zo gelopen is. 'k Zeg altijd precies wat je me opdraagt. Niet omkijken... 't is donderdag je beurt... kruip in het gat dat onder de muur zit... doorlopen. Nou wat zeg je, goed of niet? Hij heeft me verstaan, daar kan ik op zweren. Hij was zo onthutst dat hij de deur voorbijliep. Toen hij het merkte, liep hij achteruit met zijn rug naar me toe. Dat is toch een teken dat hij mij begrepen heeft en dan hebben we hier Karl nog als getuige. Was er een slungelige, zwarte jongen met niets dan vel over been, bij de groep van vanochtend?"

"Nee, ik heb ze allemaal voorbij zien trekken. Velen van hen waren al op leeftijd, één had een zwarte lap op zijn oog, twee of drie liepen mank, maar die Otto uitschildert was er niet bij."

"En het gat was leeg. De kans is verkeken voor deze gelegenheid en we kunnen naar de centen happen."

"Wees nou redelijk. Het kan niet eeuwig lukken, misschien is de jongen al kapot. Er kan zoveel gebeuren. We hebben 't een keer of wat getroffen, 't is nu eens een sof geworden."

"'t Wil mijn kop niet uit, dat jij de hand er in gehad hebt, ventje."

"'k Ben toch niet stapelgek. 'k Zal toch mijn leven niet wagen met onder verdenking bij jou en je kameraden te staan."

"'k Zal gehangen worden als ik het begrijp," zei de zwijgzame.

"We mogen wel goed uitkijken, we konden wel eens gesnapt worden. Of... ze hebben ons al in de gaten," opperde de man die van sabotage werd verdacht.

"In ieder geval zit het niet fris," zei de metselaar, "en daar de heren compagnons de enigen zijn, die van de koop weten, moet ik concluderen, dat er op zijn minst gekletst is. In ieder geval is het je geraden, de laatste absolutie aan te vragen. Ik zal de zaak twee dagen aanhouden, zoals de rechter zegt."

Zijn stem was geladen met hoon. Hij stond op en liep met grote passen naar de uitgang.

"'k Heb wel een pijpje in mijn zij om mijn etter kwijt te raken, maar het zit nog niet in mijn hersens. Twee dagen hebben jullie respijt heb ik gezegd. Saluut!" Met een klap sloeg de deur achter hem dicht.

De twee mannen bleven zwijgend zitten.

"Als ik maar een klein puntje van aanknoping zag, maar ik zal sterven als ik begrijp waar dat Jodenjoch beland is. 'k Weet zeker dat hij mij begrepen heeft. Hij begon harder te lopen, hij keek opzettelijk niet om, aan mij kan 't niet liggen," begon de opperman zich weer te verdedigen.

"Misschien keek hij niet uit angst," zei de ander. "Waar moeten we zoeken en wat moeten we beginnen als de twee dagen om zijn? 'k Geloof zeker dat hij meent wat hij zegt. We kunnen wel afscheid nemen, hij deinst nergens voor terug. Er staat een heel komplot achter hem."

"Hij schept op, maar zou 't zo'n vaart lopen?"

"Ach mannetje, wat ben jij groen! Ik krijg er een kinderachtige smaak van in mijn mond," zei de opperman schamper. "Enfin, opschieten. 't Kwartier is om."

Er was afgesproken dat ze een kwartier na elkander het huis zouden verlaten.

De zwijgzame verdween zonder groet.

Zoals iedere avond opnieuw, sjorde de opperman zijn broek op en morrelde even aan zijn nieuwe kunstbeen. Zijn bloed kookte van ergernis en angst.

"'k Had me er nooit mee in moeten laten," zoemde het in zijn kop. "Wat koop ik voor berouw," snauwde hij zichzelf toe. "Laat ik liever zorgen dat ik er tussenuit kom. Maar hoe?"

Hij steunde op de stoel en zette zijn rechterbeen stevig neer. Met een ruk haalde hij zijn kunstbeen bij. 't Ding moest nog wennen, hij had liever zijn houten poot gehouden. Maar dat mocht niet.

Voorzichtig ging hij op weg. 't Was nogal helder buiten. Hij zag duidelijk de donkere schoorstenen tegen de lucht afsteken. Vandaag... vandaag... hadden ze gerookt. O God, wat een rotzooi...

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $4.00
Engagement-announcements $4.00
Marriage and anniversaries $6.00
Notifications of death $5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With joy and gratitude in our hearts to our Heavenly Father, we are happy to announce the arrival of

MARTHA ANN

born February 2, 1967, a sister to Carl, Paul, and Ruth.

Named after her proud grandmother, Martha W. J. Van Belle.

Happy and proud grandparents are, Mr. and Mrs. Cor Molenaar, Richmond Hill, and Mr. and Mrs. Wililam John Van Belle, Bowmanville.

"Pray the Lord of harvest, to send forth labourers into His harvest." Math. 9:38.

H. Van Belle.
A. Van Belle—Molenaar.

Bowmanville, Ont.

Grateful to the Lord we announce the birth of our daughter

TRACY LYNN

on Monday, February 6th, 1967.

Fred & Jennie Kuperus,
nee De Boer.

A sister for
Henriet Marguerite
Betty Ann
Cynthia Grace

Columbia, New Jersey,
U.S., 07832.

"Soli Deo Gloria"

On Thursday, February 23, 1967 the Lord willing, our beloved parents and grandparents

SIJTSE DRYFHOUT
and
GEERTJE DRYFHOUT—BURGLER

hope to celebrate their 40th wedding anniversary.

Their thankful children:
Brampton, Ontario:
T. Molenhuis—Dryfhout.
L. Molenhuis.
Amsterdam, Holland:
K. Dryfhout.
E. Dryfhout—Humel.
Springdale, Ontario:
S. Dryfhout.
A. Dryfhout—Geertsma.
Pieterburen, Holland:
F. Dryfhout.
J. Dryfhout—De Haan.
Malton, Ontario:
M. Smit—Dryfhout.
T. Smit.
Newmarket, Ontario:
W. Dryfhout.
A. Dryfhout—Stevens.
Georgetown, Ontario:
S. Borg—Dryfhout.
J. Borg.
Snelgrove, Ontario:
K. Siderius—Dryfhout.
W. Siderius.
Brampton, Ontario:
D. Dryfhout.
C. Dryfhout—Westerhoff.
Limehouse, Ontario:
T. Poot—Dryfhout.
R. Poot.
Brampton, Ontario:
T. Dryfhout.

and 31 grandchildren.

We are deeply moved by, and very grateful for the overwhelming help we received in many ways, and for the many flowers and messages of sympathy, after a fire destroyed our home and our two little girls passed away.

In our deep sorrow we feel sustained by your care and prayers.

Mr. and Mrs. E. Helder and family.

Jarvis, Ont.

Na veel moeite en verdriet heeft de Here tot Zich genomen Zijn kind, onze lieve vrouw, moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder

WYTSKE KROL,

in de ouderdom van bijna 82 jaar.

Gez. 15 oude berijming.

Hallum, Ned.:
G. v. d. Meulen.
J. v. d. Meulen.
P. v. d. Meulen—Harkema.
Bowmanville, Ont.:
A. Hiemstra—v. d. Meulen.
M. Hiemstra.
Hallum, Ned.:
M. v. d. Meulen.
Klein- en achterkleinkinderen.

Bowmanville, Ont.
February 9, 1967.

On February 4, 1967, the Lord suddenly took unto Himself, through an auto accident, one of our members,

ABEL SMEDES,

at the age of 20 years.

May the Lord comfort and strengthen his family, and us all, at this time of sorrow.
"Earth has no sorrows, that heaven cannot heal."

Y.P.S. "Onward In Faith", and
Y.P.S. "One In Faith",
Georgetown, Ontario.

De Holl. Vrouwenvereniging "Principia Amo" (Chr. Ref. Church of Georgetown) betuigt ook langs deze weg haar diep medeleven met Mr. en Mrs. H. SMEDES bij het zo plotseling verlies van hun oudste zoon.

Joh. 11:25: "Ik ben de opstanding en het leven, die in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven."

Het Bestuur.

Georgetown, Ont.,

9 februari 1967.

The Men's Society "Pro Rege" of the Kitchener Christian Reformed Church wishes to express its sincere sympathy to Mr. and Mrs. J. Boven and family in the loss of their daughter and sister

ANNETTE GRACE.

May the God of all grace comfort and sustain them in their sorrow.

"And Jesus said, Weep not: she is not dead but sleepeth." Luke 8;52B.

The Society.

BAKERY AND HOME

9-roomed brick home with bake shop and 2 working rooms attached. This is a going concern with all equipment included. Located in Southern Ontario. Contact Albert Pond, Dunnville, Ont. R.R. 9. Phone 774-3350. Representing Harry Thomas Realtor, Hagersville.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)

10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX

For better service:

If you want us to prepare your 1966 taxpapers, please phone collect Person to Person now.

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

On Sunday, February 12, 1967 the Lord took unto Himself our beloved husband and father

GEORGE DE ROO,

in his 36th year.

G. De Roo—Fluit.
Henrietta.
Catharine.
Elsie.
Albert.
Kevin.

Caledonia, Ontario.

Op 12 februari 1967 heeft de Here plotseling tot Zich genomen onze lieve zoon, broer, zwager en oom

GEORGE DE ROO,

op de leeftijd van 35 jaar.

Zijn leven was Christus, zijn sterven gewin.

Ruinerwold, Ned.:
Wed. A. de Roo.
Strathroy, Ont.:
Hilbert en Hennie de Roo.
Den Hulst, Ned.:
Henk en Lammy de Roo.
Koekange, Ned.:
Albert en Geertje de Roo.
Ruinen, Ned.:
Koop en Alie de Roo.
En kinderen.

Op zondag 12 februari 1967 heeft de Here onverwachts tot Zich genomen onze geliefde schoonzoon en zwager

GEORGE DE ROO,

op de leeftijd van 35 jaar.

York, Ont.:
K. Fluit.
H. Fluit—van den Berg.
Moorefield, Ont.:
B. Drost.
H. Drost—Fluit.
Dunnville, Ont.:
K. Fluit.
F. Fluit—Hessels.
Caledonia, Ont.:
H. Fluit.
J. Fluit—Wobbes.
Mount Hope, Ont.
P. Muys.
F. Muys—Fluit.

Wanted:

EXPERIENCED DAIRYMAN

in the beautiful Fraser Valley, B.C. Prefer single man above 30. Must understand how to milk and handle cows. H. Brandsema, 21795 - 64 Ave., R.R. 7, Langley, B.C.

For sale:

150 ACRE DAIRY FARM

60 Head of Holsteins (purebred). Full line of machinery. Fedde Zandstra, R.R. 4, Waterford, Ont.

Bijzondere aanbieding!!

57 ACRES, prima grond, 25 acres grapes, 5 acres Bartlett pears. Grote barn, zeer geschikt voor varkens, het overige land is in corn en oats. Excellent equipment, 2 tractors, discs, sprayer, wagons, plows, truck, etc. Goed 4-bedroom huis. Ideal location, paved road, 1 mile from town. This farm gives you a good yearly income and still time to have a job beside. Vraagprijs $34,000, make lower offer! Down: $10,000 - 7,000.

We have many more in this area, Dairy, Mixed and Fruit Farms, all close to School and Church. Write or phone:

GERRIT OTTEN
563-7904 - BEAMSVILLE, ONT.

Agent for HAROLD JARVIS
REAL ESTATE LTD.
GRIMSBY, ONT.

UW NIEUWE WONING IN CANADA

Het bepalen der waarden

(Dit is de derde aflevering van een reeks van vijf artikelen door D. B. Kirkup, Research Director van de Toronto Real Estate Board, over de diverse aspecten voor het kopen van een huis.)

(Canadian Scene) — Als U eenmaal bepaald hebt waar U een huis wilt kopen en wat voor soort huis U wenst, dan gaat U dus beginnen met het vergelijken van waarden. Voordat U een voorkeur voor een bepaald huis uitspreekt dient U eerst de kwaliteit vast te stellen of de conditie waarin het verkeert en de ruimte die het biedt.

Als U zelf van knutselen houdt en Uw vrije tijd graag goed benut dan is het misschien verstandig om een huis te kiezen wat wellicht minder goed onderhouden is, maar dat meer ruimte biedt. U kunt heel wat verbeteringen aanbrengen als U er wat tijd en moeite aan besteedt en zelf de reparaties verricht. En, als dat volgens de voorschriften geoorloofd is, zoudt U een paar kamers in het basement kunnen maken, of soms ook op de vliering, of U zoudt er een badkamer bij kunnen maken en dan een paar kamers kunnen verhuren. De huur die U daarvoor ontvangt kunt U dan bijvoorbeeld gebruiken om de gemeentelijke belasting en Uw olierekening te betalen en misschien blijft er dan zelfs nog wel wat over om voor de gemaakte veranderingen of voor de hypotheekaflossing te betalen.

De huur voor flats of basement apartments bedraagt meestal tussen de $65 en $100 per maand. In de meeste grote steden bedraagt de belasting op een huis van bijvoorbeeld $20,000 ongeveer $400, hetgeen neerkomt op 2% van de totale prijs van het huis. Verwarming en warm water komen op ongeveer $15 tot $20 per maand of $175 tot $240 per jaar.

Als U twee huizen bekijkt van ongeveer dezelfde prijs zijn die misschien op het oog even veel waard. Maar U wilt graag dat huis kiezen wat inderdaad de grootste waarde vertegenwoordigt uit het oogpunt van belegging.

Als U een huis kiest waarvan U een gedeelte wilt verhuren, dan dient U dus eerst vast te stellen of er een aparte ingang is voor Uw eventuele huurders. En natuurlijk dient U een raming te hebben van de kosten die gemoeid zijn met het aanleggen van electriciteit, het maken van een badkamer en eventueel timmerwerk. Als U het meeste werk niet zelf kunt doen, zult U vinden dat het vrij kostbaar is om veranderingen aan te brengen. En als U het Door anderen laat doen, vraag dan tenminste twee verschillende prijsopgaven. Vraag om referenties of bel het Better Business Bureau.

Voordat U het huis koopt, dient U zich er van te overtuigen dat het geoorloofd is dat een huis wordt bewoond door meerdere gezinnen. U kunt zich daarvoor wenden tot het gemeentebestuur.

Als U tevreden bent met de indeling van het huis en als het een voldoende aantal kamers heeft, dan dient U dus nog vast te stellen of het huis goed gebouwd is en of het waard is er Uw geld in te steken. U zoudt tenslotte niet graag hebben dat U later onverwachts voor grote kosten kwam te staan omdat de electrische leidingen niet goed meer zijn, omdat er een nieuwe verwarming moet komen of omdat het dak vernieuwd dient te worden. U behoeft heus geen expert te zijn om te kunnen bepalen of een huis goed gebouwd is. Ook een expert kan niet zien hoe het er achter de geverfde muren uitziet en hoe solide de vloeren zijn. Hij kan ook alleen maar zien hoe het er aan de buitenkant uitziet en zich aan de hand daarvan een oordeel vormen. De meeste huizen in Ontario worden gebouwd met bakstenen muren en houten daken met asfalt dakspanen. Stenen huizen zijn uiteraard gemakkelijker te onderhouden dan houten huizen denk aan het verven bijvoorbeeld. Een bakstenen gebouw is beter bestand tegen de verschillende weersgesteldheden en is daardoor ook de verstandigste belegging. Als U zich er van hebt overtuigd dat het huis er van buiten goed uit ziet en dat het solide is gebouwd, dan gaat U het dus van binnen bekijken.

Kijk of het basement vochtig is en of er scheuren in de vloeren zijn. Kijk naar de balken waarop het huis rust. Stalen binten en palen zijn het beste, maar ook houten balken en betonnen palen zijn acceptabel. Kijk naar de verwarmingsapparatuur en overtuig U er van dat het loodgieterswerk er goed uit ziet. Koperen leidingen zijn het best. Is er genoeg ruimte in het basement om rechtop te kunnen lopen? Is er genoeg ventilatie en voldoende verlichting? Zijn er genoeg stopcontacten voor later als U het basement voor andere doeleinden wilt gebruiken?

Nu dus naar boven, naar de woonverdieping. Maak U geen zorgen over kleine scheurtjes in de muren of om slecht geverfde wanden of vuile vloeren. Dat kan allemaal gemakkelijk genoeg verholpen worden. De scheurtjes kunnen opgevuld worden, de muren kunnen geverfd worden en de vloeren kunnen geschuurd worden, en U zult versteld staan over het verschil dat dit maakt.

Waar U echter voor op moet passen is dat er geen nieuwe plafonds nodig zijn of nieuwe vloeren, of dat muren opnieuw gepleisterd moeten worden. Zijn de vloeren gelijk of piepen ze erg? Als ze ongelijk zijn of als ze erg piepen dan zou er wel eens een ernstige fout gemaakt kunnen zijn bij de bouw. Kijk naar de plafonds, vooral aan de buitenkant bij de muren. Als er vlekken zijn kan het zijn dat het dak lekt. En dat zou kunnen betekenen dat U een nieuw dak nodig hebt. Kijk naar de metalen afdekking aan de onderkant van de schoorsteen. Dat dient te voorkomen dat er water naar binnen komt via de schoorsteen. Als U er zich van overtuigd hebt dat de voornaamste onderdelen — de fundering, het basement, binnen- en buitenmuren, het dak, de verwarming, de electrische leidingen en het loodgieterswerk — Uw goedkeuring dragen, dan bent U zover dat U een bod kunt doen.

For sale:

TWO FARMS

consisting of 250 acres, good clay loam in Huron County, 8 miles from Goderich. Brick house with oil furnace and bath. Implement shed, 2 large corn cribs. Immediate possession may be had to clear up estate. Apply D. Joe Corey, Clinton, Ont. Ph. 482-9889.

DAIRY FARM HELP WANTED

Required immediately, capable married man and son or helper to look after dairy herd, good home provided with heat, telephone, power, milk and vegetables, in good location near Saint John on Mackay highway, good salary, every other Sunday off. Must have references. Apply Joseph Steele, Rothesay, R.R. # 1, Kings Co., N.B., telephone 832-5832.

Op het ogenblik hebben wij niet veel aan te bieden, maar zodra het voorjaar komt hebben wij

VERSCHILLENDE GOEDE FARMS TE KOOP

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

FARMS TE KOOP

Een 220 acre dairy farm met 25,000 pond melkcontract per maand. Gelegen in het hart van Oxford County aan 401 Highway. Deze farm is een van de beste farms in Canada. Het land is vlak. De grote barn is uitgerust met stallcleaner, milkhouse, bulktank, 57 kan. 2 Silo's, milking parlor, pijplijn melker. Naast de barn is een drive-in shed 76 x 36. Daarnaast nog een graanschuur 80 x 24. De eigenaar verbouwt haver voor zaaigraan en er is een machine om de haver te selecteren. Met de farm gaan 2 huizen, van alle gemakken voorzien, volop van het beste water. Dit is een echte show place en is bekend over de gehele wereld. De eigenaar (78) heeft geen opvolger en wil de farm leeg verkopen, daar er teveel geld in de koeien en machines is. Voor iemand die hulp heeft en iets moois zoekt is dit de moeite waard om te zien.

100 acre, 1 mijl van Ingersoll. Grote barn, welke zeer geschikt is voor varkens of beef. Tevens gelegenheid voor kippen. Het 5-bedroom house heeft alle moderne gemakken. Totale prijs $31,000.

Verder een 100 acre farm in Embro, land geheel bewerkbaar. Grote barn, 2 silo's, melkhuis, bulktank. Het 4-bedroom house heeft alle moderne gemakken. Open for offer.

100 acre farm in Embro. Grote barn, ruimte voor 70 zeugen. Een flink 4-slaapkamer huis ziet er goed uit. 80 acre bewerkbaar. Prijs $21,000 met $5,000 down. De eigenaar houdt de eerste hypotheek à 6%.

Voor al deze farms is gelegenheid voor kinderen om de Chr. school te bezoeken.

Wij hebben ook een volledige lijst van tabaksfarms, tevens mixed met dairy. Ook stores, restaurants en andere businesses. Mocht U iets zoeken wat we niet geadverteerd hebben, schrijf ons even. We zijn gaarne bereid om U met raad en daad bij te staan. Voor meer informatie.

Mr. JAN WYBENGA
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
423-6406
Vertegenwoordigt
Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

School-slag haalt f5 miljoen niet

VEEL HULPPROJECTEN IN BUITENLAND MOETEN BLIJVEN LIGGEN

In kringen van het actiecomité School-Slag wordt de vrees uitgesproken dat de nationale actie School-Slag niet de beoogde f 5 miljoen voor christelijke scholen in vijf werelddelen zal bijeenbrengen. Tot nu toe is ruim f 1,5 miljoen binnengekomen. Iedere dag komen er echter nog een dikke 2 000 giro-overschrijvingen binnen, oplopend tot f 130.000,— per dag. De initiatiefnemers van School-Slag hopen dat in ieder geval wel de helft van de beoogde f 5 miljoen bijeen zal komen.

Voor die verwachting bestaat alle reden, want nadat de eerste opbrengsten van de atcie School-Slag enigszins bleken tegen te vallen, hebben vele plaatselijke scholen, kerkeraden en comité's van de Unie "Een school met de Bijbel", waar geen plaatselijke inzameling werd gehouden, besloten alsnog aan de actie School-Slag mee te doen. Intussen komen ook verschillende bedragen op giro 515 van School-Slag te Hilversum binnen van mensen, die vinden dat zij in eerste instantie te weinig hebben gegeven.

Het actiecomité heeft daarom besloten het speciale gironummer 515 Hilversum ook in 1967 aan te houden.

Een schoolbestuur heeft $25.000,- beschikbaar gesteld aan de actie School-Slag voor de kweekschool in Suriname, onder voorwaarde dat dit bedrag gegeven wordt boven het bedrag dat uit de actie School-Slag voor de kweekschool in Suriname zal komen.

Intussen bestaat wel de vrees dat lang niet alle door de School-Slag opgenomen projecten in vijf werelddelen via de actie School-Slag gesubsidieerd kunnen worden, zodat de bouwplannen in diverse landen niet kunnen worden uitgevoerd. Zoals het er nu voor staat, is het zeer de vraag of voor dit plan en vele andere projecten in Europese landen, in Afrika, Azië en Zuid-Amerika, uiteindelijk de gelden beschikbaar zullen zijn.

—Emigratiekoerier

Geef Uw
ADRESVERANDERING
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

Farm sell or trade

152 acres, 3 large silos, cement feedlot adjoining new 95' x 66' pole barn and a large "L" shape barn, drive shed, and storage building, 2 car garage, and 2 modern homes, with 3 piece bath upstairs and downstairs, 2 fireplaces, wall to wall carpeting, new storms and screens and many other extras. Located on main highway near Brantford. The land is all plowed, with excellent drainage. We are ready to take your offer on this fine property.

CALL Mr. S. H. (Bernie) BOERSMA,

MARTEN BOERSMA
REAL ESTATE

302 DAVIS STREET, SARNIA, ONTARIO. Phone 337-5451

DAIRY FARM

125 acres, 36 head of cattle, 2 large barns, 2 silos, other farm buildings, 2 family home in A1 condition. Full line of machinery including 2 tractors, harvester, combine, baler. Monthly milk income about $650. Asking $55,000 with $9000 down, balance one mortgage.

BEEF FARM

150 acres, Dunnville area, good 7 room home with conveniences, large barn, 2 tractors, clipper combine plus full line of machinery. Asking $29,000 with $10,000 down, balance one open mortgage.

MIXED FARM

60 acres, Dunnville area, 6 room home with conveniences, barn 44 x 80, 2 pig pens 20 x 20, implement shed. Only $5,000 down, full price $20,000.

For more information and appointment to view above farms contact

Harry Zomer
WAINFLEET 899-1269
Rep.
GEO. DUGAN REALTY
28 MAIN E. WELLAND 732-7517

"WHY CAN'T THE ENGLISH?"

BY JOHN KNIGHT

In the popular play "My Fair Lady" the perfect, somewhat snobbish professor Doolittle repeats the question "Why can't the English?" several times. Doolittle's concern is with the terrible state of the English language and the inability of London's cockneys to speak properly. Long before Doolittle made Broadway, art critics around the world have also exclaimed "Why can't the English?" in reference to British painting. They have concluded that since the last century English painters simply haven't produced anything worthwhile. The English don't know how to paint!

Graham Sutherland: Thorn Hearts, 1946.

Museum of Modern Art, New York, Acquired through the Lillie P. Bliss Bequest.

Graham Sutherland seems to be one notable exception. He is very much an Englishman . . . and he paints well. This does not mean that his work is well-liked and widely accepted. His art after all, is typically 20th century and a very private expression that is not easily understood.

In a book titled "The Englishness of English Taste" the writer comes to the conclusion that what sets the Englishman apart is his *comfortable taste* or his taste for the comfortable. (In contrast a Frenchman wants an *elegant* environment and German tastes lean toward the *romantic*, but to an Englishman it's comfort that counts and a leather lounging chair at a fashionable London club seems like a good example.)

English painters have always been very conscious of their market and have catered to the needs of their customers by painting comfortable landscapes and comfortable portraits for centuries. They have painted pictures-to-feel-comfortable-with and they have excelled in two areas: portraiture and landscape painting.

When we study the work of Graham Sutherland we find that these are his strong areas too. But his work is so entirely different, so unconventional and so definitely modern that it takes us by surprise. Last fall I saw one of his paintings in Toronto and it made a haunting impression on me. It is hard to describe the quality of colour in his work, his deep blues and rich greens. (Unfortunately his work doesn't come through very well in a black-and-white reproduction.) When we see his striking work we can't help wondering what kind of man produced it.

IN SEARCH OF A THEME

Most artists spend a great deal of time searching for a "theme" in their work. Their mental process probably goes something like this:

1. Who am I? What are my likes and dislikes?
2. How do I look at the world around me and what do I consider important? Is it a sunset that excites me or do I get my inspiration from observing the misery of the poor?
3. How do I feel about God. family life, a sea-shell, injustice, the space age, children, sunshine, classic literature, suicide, country life, dreams, neon lights and rocks and how am I related to them? What shall I select as my motif? What persons or things shall I portray?
4. Do I paint strictly for myself or should I try to communicate through my work with others?

Graham Sutherland, like any other artist, made his choices and specialized, much like a college-student specializes in preparation for a career.

Sutherland has remained an eager student and with wide-eyed fascination he has painted and re-painted many variations of his themes.

Most of these are found in nature and it is interesting to see how he moved from panoramas (landscape vistas) to an isolated part of the world around him: a rock, thorns, a palm branch, a frog, a weighing scale, a fountain and lately: small animals.

LOOK WORLD!

Like a biologist who places moths and butterflies on a pin for close observance, Graham Sutherland takes a thorn bush or insect and places it on a pedestal. He makes a monument out of a small part of the creation and holds it up for all the world to see: "Look world, you may consider this unimportant, but I don't!"

Graham Sutherland loves life and lives it to the fullest. He travels as much as he can, he likes good food, he is a racing fan and likes fast cars. But he doesn't lead a "fast life" without regarding the need for withdrawal, contemplation and soul-searching. With child-like fascination he still enjoys the small thing in nature (how many adults can say this?) and when he presents an object or a form of life to us, he gives us more than an image of outward forms.

His "portraits" are never dead. They seem to burst with dynamic qualities. In the two reproductions of thorns on this page the branches seem to curve, envelope, *over-extend themselves to be thorns.* The thorn monuments are well-balanced images of small and large branches, curving gracefully in a living composition.

Sutherland Graham: Horned Forms, 1944. Oil on composition board.

CHURCHILL AND COVENTRY

It is a bit of a shock to see Sutherland's portraits. He started portraits quite late in his career and at first there seems to be little in common with his nature studies. His portraits are executed in a more traditional manner, with delicate brush lines. His subjects include the "big" names in politics, literature and stage.

His Churchill portrait, donated by Parliament to Winston Churchill on his eightieth birthday is a fine piece of work. But like his nature studies, its frankness was a little too much for the old statesman. He refused to have it photographed or displayed in public. (Fortunately *Time* magazine printed a good colour-reproduction before the painting was withdrawn from the public eye.)

Several of Sutherland's best portraits are now in the Beaverbrook collection in Fredericton, N.B. a "must" for art lovers who travel through the Maritimes.

In 1952 Sutherland was commissioned to design a huge tapestry for the new Coventry Cathedral. It was the opportunity of a lifetime to produce a work so major that it could sky-rocket Sutherland to a position of world fame.

It certainly did! To Sutherland this was even more important than a royal commission he received several years later.

Graham Sutherland's design of the 74 foot high tapestry took several years. The weaving was started in 1958 and took twelve French craftsmen two years to complete.

When it was finally installed in the rebuilt cathedral (the original building was destroyed in World War II by German bombs) the work was labeled "one of this century's most unique artistic achievements" by Art International magazine.

The official title of the work is "Christ In Glory In The Tetramorph". The dictionary says that *morph* means form, concept or mold and *tetra* means four.

The tetramorph refers to the four gospels that have given us a portrait of Christ and in Sutherland's work the dominant figure of Christ is surrounded by the symbols of the gospel writers: Matthew, the man, Mark, the lion, Luke, the ox and John the eagle. (Rev. 4:6-9 and Ezek. 1:5. 6)

Attention seems to be focused especially on the face of Christ, which is reproduced on this page. Sutherland did not acept the clergy's suggestion that he paint Christ in a position of blessing. Questioned about this Sutherland replied to an interviewer: "For me this was too hackneyed a pose . . . my idea was to make a figure which was a presence. I changed my conception into something which I felt was perhaps closer to an idea of a scarcely contained spirit, a power."

Similar to his treatment of objects in nature, Sutherland the artist preaches here too. He makes it plain to his audience that Christ is not some "nebulous being outside of the reality of our life" but indeed a "living presence of divine power."

Graham Sutherland speaks in the language of 20th century art about man, nature and machinery. He does this as a keen observer and someone who is obviously "in touch". That a man of his stature has also made portraits of Christ's suffering (indeed his thorn pictures are closely related to his "Crucifixes") in a country where the Christian religion has sharply declined, is somewhat of a miracle. His tapestry in Coventry give evidence of a close communion with his Maker and Lord.

Head of "Christ in Glory in the Textramorph" by Graham Sutherland.

Courtesy: Provost and Chapter of Coventry Cathedral.

PAN AM SELLS GIANT GAS RESERVES IN CANADA'S FAR NORTH TO WESTCOAST

Vancouver, B.C. — The signing of a natural gas sales contract covering 1.5 trillion cubic feet of Pan American Petroleum Corporation's reserves in north-eastern British Columbia, Northwest Territories, and Yukon Territory, was announced Jan. 31, 1967 by Frank McMahon, chairman of the Board of Westcoast Transmission Company Limited, and John C. Meeker, vice president of Pan American Petroleum Corporation.

One of the largest gas sales ever made by Pan American Petroleum Corporation, a wholly owned subsidiary of Standard Oil Company (Indiana), the transaction opens this remote, gas-rich area to markets in Canada and the United States for the first time.

The contract calls for purchases by Westcoast of up to 200 million cubic feet of gas daily, and will require the construction of a new \$15-million, 110-mile, 20-inch pipeline from Westcoast's present Fort Nelson, B.C., processing plant northwestward to Pan American Petroleum's massive natural gas-bearing structure in the Beaver River area.

The contract will stimulate drilling and will probably result in a major increase in reserves, Mr. Meeker said. The contract provides for increasing the gas sales volume to Westcoast as additional reserves are developed and if options to purchase are exercised.

"The new markets and development of this natural resource will be of tremendous benefit to this part of Canada," Mr. McMahon said. "As seen from the growth that followed the opening of the British Columbia fields by Westcoast in 1957, it is possible that the far north could experience a similar growth in reserves, in new roads, new communications, and new communities.

Although first deliveries of gas are not scheduled until November 1, 1969, further drilling is already under way in the area to develop the extensive reserves that have been indicated by present wells.

The original Beaver River well was drilled by Pan American Petroleum in northern British Columbia in 1961. The Beaver River structural trend and other parallel structures extend over the British Columbia border into Yukon Territory as well as Northwest Territories where Pan American Petroleum is now completing another very successful gas discovery at Pointed Mountain.

The Agreement between Westcoast and Pan American is a development-type contract, designed to cover a large area and benefit all operators in the area. Pan American is the major operator in the contract area and has developed virtually all the gas there so far. Other operators will be able to share in the sales of gas on a pro rata basis if they elect to enter into similar contracts and develop reserves.

Westcoast, which supplies gas to British Columbia and Pacific Northwest States, was North America's first major international pipeline system. Constructed in 1957, it taps the large reserves of northeastern B.C. and northwestern Alberta.

The mainline system, more than 800 miles in length, stretches from Fort St. John and Fort Nelson through B.C. to the international border at Sumas, 40 miles east of Vancouver, B.C.

THE HEART FUND:

A Unique Health Cause

It is important for everyone to realize that the Heart Fund Drive conducted throughout Canada during February is something more than 'just another health drive'.

The Heart Fund is uniquely important. Essentially, it is a combined appeal supporting the nation-wide fight against a great complex of diseases and disorders — heart attack, strike, high blood pressure and hardening of the arteries, rheumatic fever and inborn heart defects, to mention only a few.

Diseases of the heart and circulation, which your Heart Fund dollars help to fight, are responsible for more than 72,000 deaths in Canada each year. That is more than the combined total, resulting from all other diseases and causes of death. In fact these cardiovascular diseases account for over 50 percent of all deaths. The heart problem is no distant abstraction. Although national and international in scope, it exists as a painful and costly reality. If you have any doubts, examine the obituaries which appear in our daily newspapers. You will find that our local mortality experience closely parallels national figures: that, on the average, about half our death notices will mention 'heart attack', 'stroke', or 'heart disease'. All too often these terms applied to family breadwinners in the prime of life — men in the 45 to 65 year age bracket.

There is one practical way to fight heart disease, namely by supporting your Heart Foundation's balanced programs of research, education and information. You can do this by contributing Heart Fund dollars. Send your contribution to the Canadian Heart Fund, 247 Davenport Road, Toronto 5, Ontario.

New Canadian Skills Aid Centennial Projects

(Can. Scene) — Skills learned in the old world and brought to the new are in great demand for Canada's Centennial. A flourishing business is that of the Klassen Bronze Ltd., New Hamburg, Ontario; Constantine Klassen and his son, Rodney, set up their own bronze moulding factory at New Hamburg 15 years ago to turn out ornamental lawn and gate-post signs, plaques, and large coats-of arms; today there are 35 employees at the plant.

Brought up in southern Russia where they owned a large estate, the Klassen family raised horses for the Russian army before the Bolsheviks drove them from their homeland. The year 1967 promises to be a big one — there are only six moulding plants in Canada and more than 3,000 Centennial projects require plaques to commemorate some occasion.

Enjoy VOORTMANS
DUTCH STYLE COOKIES

William Dam Seeds
See them grow ! ! !
English Catalogue FREE upon request.
WEST FLAMBORO, ONT.

OUR CONGRATULATIONS

The marriage of Miss Joan Hurd, only daughter of Mrs. Hurd and the late Mr. George Hurd from New Liskeard, Ontario, and Cornelius Zee, eldest son of Mr. and Mrs. George Zee of Red Deer, Alta. took place last fall in the Chr. Ref. Church of Red Deer. Rev. Leeghwater from Lacombe officiating.

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS
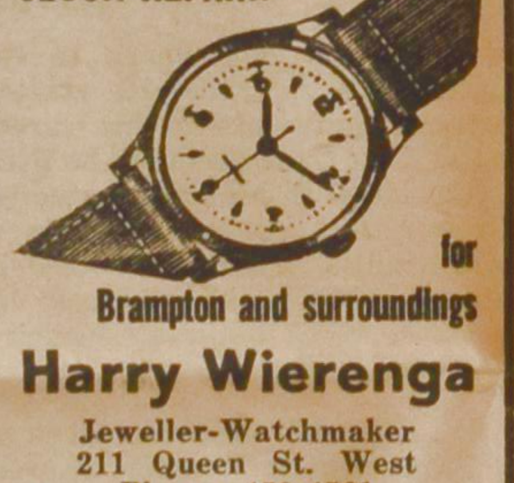
for Brampton and surroundings
Harry Wierenga
Jeweller-Watchmaker
211 Queen St. West
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

BUY FROM THE PEOPLE WHO ADVERTISE IN THIS PAPER

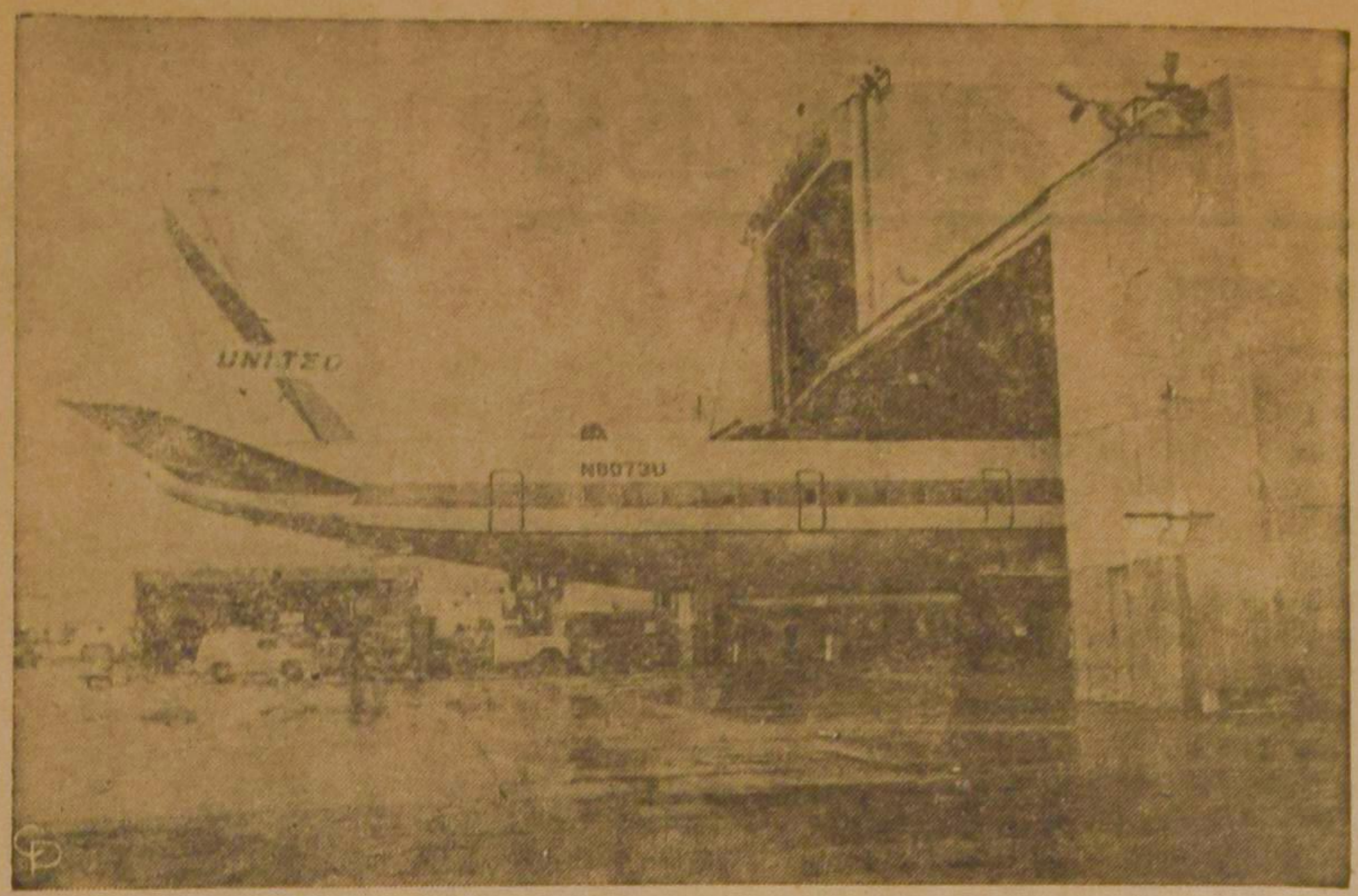

AIRPORT WITH A HANGAROVER:—Some people have built boats too big to get out of their garages or basements, and others have painted themselves into corners, but United Airlines pulled a new one. Taking delivery of a new Douglas Super DC8, the largest U.S. commercial jet airliner, United discovered its hangar at San Francisco airport was much too short. The $8.8 million monster will fly between Los Angeles and Honolulu.

FIRST THINGS IN CANADA:

THE FIRST COAL IN CANADA

by JOHN F. HAYES

(Can. Scene)—In 1653 Nicolas Denys, Sieur de Fronsac, received a grant from the French Crown of the islands of the St. Lawrence, including a monopoly of the fur trade, and shortly after became Governor of that territory, including Newfoundland. His head-quarters were at St. Peters, Cape Breton.

In the winter of 1669 the whole settlement was destroyed by fire — buildings, stores, ammunition, furniture, all went up in smoke. Denys faced the misfortune courageously; he at once moved to Bathurst, New Brunswick, which was then part of French Acadia.

In 1671 he returned to France and engaged in writing two volumes on Acadia. In one of these books he states: ". . . there are mines of coal through the whole extent of my concession, near the seashore, of a quality equal to the Scotch, which I have proved at various times on the spot, and also in France where I have brought them for trial . . ." Denys returned to Bathurst about 1685; three years later he died there at the age of 90. He was the first man to carry coal from Nova Scotia to Europe. Apparently he made no attempt to work conveniently exposed Cape Breton coals seams because there was no market locally at that time.

In 1677, five years after Denys' books appeared, the French government imposed a duty of 20 sous per ton on any coal taken from the cliffs of Cape Breton, which indicates that Canadian coal in small quantities was being carried to Europe by fishing vessels which visited the Grand Banks and the nearby coasts. In 1673 one Captain Poulet mentioned the coal of Cape Breton in a report to the French king, and in 1687, the vessel *la Bretonne*, carried a cargo to France. The British noted Cape Breton coal in 1711, but the first organized coal mining in the area seems to have begun about 1720 at Port Morien, and was used for various heating purposes during the building of Louisbourg's fortifications. The original lighthouse at Louisbourg used coal as its beacon fire.

Since these early years, when coal was first noted by the settlers, literally hundreds of millions of tons of bituminous coal have been mined in Nova Scotia, and reserves are calculated in the billions of tons. Many of the coalfields are below the sea, and are worked from shore entrances. It is estimated that the sea encroaches on parts of Cape Breton by about five inches a year. If this is true, some 200 feet of shore was land coal when John Cabot reached the continent in 1497, and is now part of the ocean bed.

Since 1950 there has been increasing competition for energy markets from petroleum and natural gas which have largely replaced coal in many of its traditional markets.

LAUGH IT OFF

"If you wanted to eat out, why didn't you say so?"

TODAY'S GARDEN-GRAPH

Reg. U. S. Patent Office

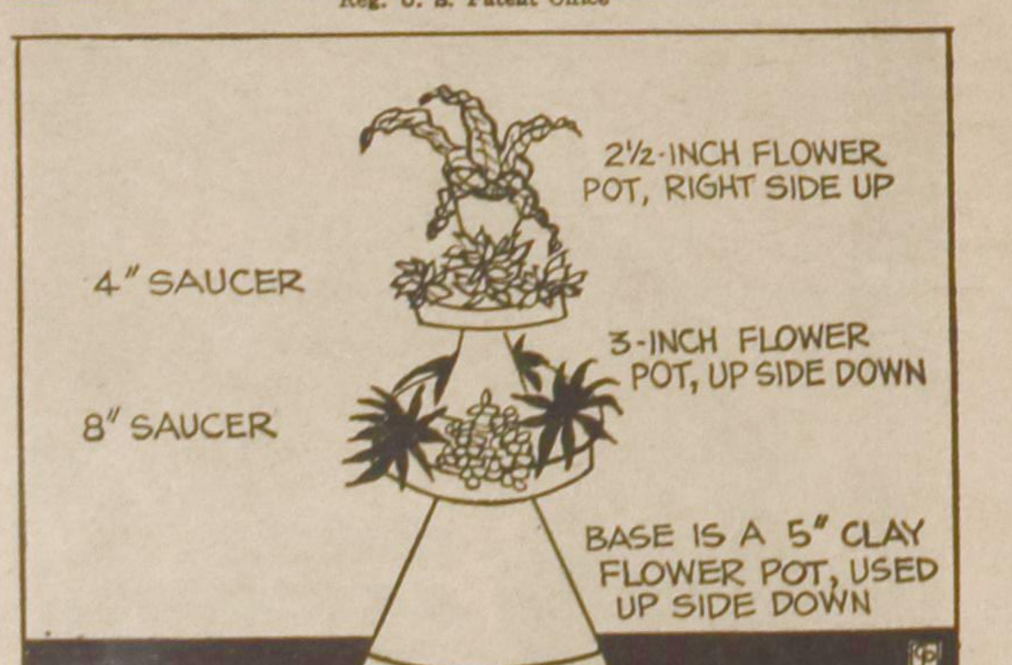

Tiered Flower Pots

By EDNA HALLIDAY
Distributed by Central Press Association

IT IS always fun to do something just a little different with house plants and flowers. A novelty plant ensemble can be made by using various sizes of clay flower pots and their saucers.

As shown in the accompanying Garden-Graph, the base is a five-inch pot turned upside down. On this is set an eight-inch saucer, and in the center of the saucer is placed a three-inch flower pot. This flower pot also is turned upside down. On top of it is placed a four-inch saucer, and set in the center of the saucer is a two-and-a-half-inch flower pot, set right side up.

As shown, both saucers are filled with soil into which are planted small cacti and succulents. Another plant is planted into the top flower pot.

This same arrangement of pots can be used with flowers instead of plants. Clusters of flowers can be arranged around in the saucers. Instead of a flower pot placed on the top, a cherub or bird can be used.

Plants used in the saucers will require trimming from time to time to keep them in size. Also, it is advisable to leave the flower pots in their natural color when using them with green plants. When using flowers, the pots are more attractive sprayed a soft yellow-green color.

(© 1966, King Features Syndicate, Inc.)

CANADIAN BIBLE SOCIETY REPORTS INCREASED SCRIPTURE DISTRIBUTION

In 1966 the Canadian Bible Society distributed 465,872 volumes of Scriptures in 73 languages in Canada. This was an increase of 47,000 over the previous year. Distribution to hospital patients was 69,791 Bibles, Testaments, Portions and Selections in addition to 16,599 copies of the new Centennial hospital booklet "Strength For Today".

Distribution of Braille Scriptures and Talking Book Records for the Blind showed a 300 per cent. increase and totalled 8,053 volumes and records in 1966. Over 25,000 new Canadian Citizens were presented with Bibles and Testaments at Citizenship Courts and expressions of appreciation from both Judges and recipients testify to the importance of this work.

At the Port of Saint John 9,751 volumes of Scriptures in several languages were distributed to the merchant seamen of many nations. Prisoners in jails and penitentiaries received 2,251 Scriptures and the Canadian Armed Forces over 17,000 Service Testaments. To the Churches and Missionary Organizations working in the inner city and remote areas the Canadian Bible Society supplied 40,479 volumes to assist them in their evangelistic work.

For work among the Indians and Eskimos nearly 4,000 Scriptures in simple English, Baffin Land Eskimo, Cree and Ojibwa were supplied. Demand for the Scriptures in Ancient and Modern Greek showed a marked increase and 5,650 copies were required. The publication of a new translation of the Latvian Bible resulted in 770 Latvian Scriptures being distributed which was the highest Latvian distribution ever recorded in Canada. There was also a record distribution of Portuguese, Spanish and Korean Scriptures.

The Canadian Bible Society as a servant of all the Churches makes the Scriptures available to all Churches in the languages in which they are required in Canada and overseas, either below cost or free of charge.

For further information: Your local office of the Canadian Bible Society.

$682,000 FOR WORLD WORK IN 1966

In 1966 the Canadian Bible Society contributed $682,000 towards the world-wide work of The British and Foreign Bible Society. This was an increase of $70,000 over the previous year and the highest amount provided since Bible Society work began in Canada in 1808.

In Asia, Africa and Latin America 95% of all Scripture distribution is linked with the work of the Bible Society. The Bible Society has been responsible for most of the 1250 translations of the Scriptures which have been published. All churches and missionaries depend almost exclusively on the Bible Society for the Scriptures they require.

For the world-wide task of translating, printing and distributing the Scriptures below cost, and free of charge, the Bible Society requires seven million dollars in 1967. The Canadian Bible Society is pledged to contribute $800,000 of this amount and depends on the Churches and Christian people of Canada to provide the contributions and legacies to enable it to meet its obligations in Canada and overseas.

CROSS WORD PUZZLE

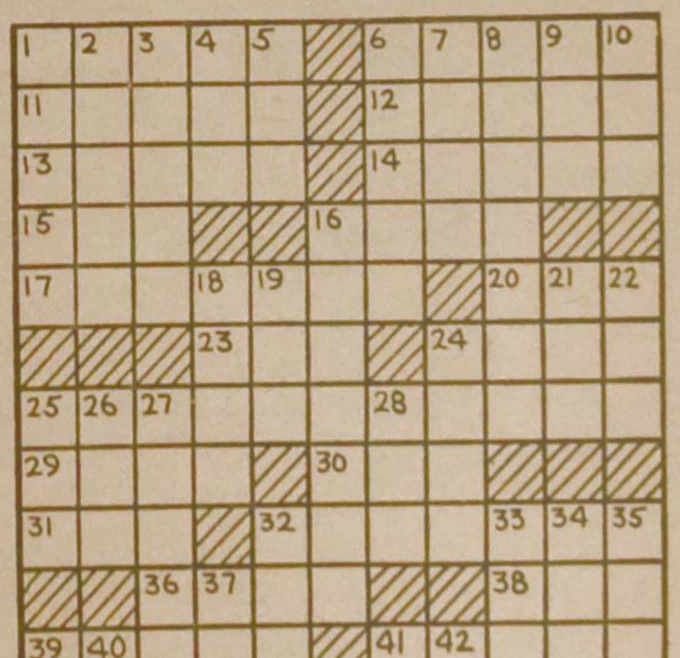

ACROSS
1. Muck
6. Extreme
11. Roman house gods
12. Not as well cooked
13. Subside
14. Merchandise
15. Negative
16. Mrs. Truman
17. Lubricated
20. Touch quickly
23. Narrow inlet
24. Apportion
25. After-thoughts to letters
29. Comply
30. Struck
31. Humor
32. Part of FAA
36. Prejudice
38. Fuss
39. Brag
41. Expects
43. Relative
44. Roman official
45. Coupled
46. Dips out

DOWN
1. Argot
2. Work
3. Angry
4. Encountered
5. Common suffix
6. Prodded
7. Asian country
8. Ballroom dance
9. Crimson
10. Land measures
16. Sun-bathing spots
18. Bohemian-like
19. Little girl
21. Thailand coin
22. Foot-like part
24. Tick
25. Military man in custody, for short
26. Japanese sash
27. Unexpected reverse
28. Free
32. Doomed
33. Quick
34. Girl's name
35. Fails to win
37. Insulate
39. Purchase
40. Biblical name
41. Underworld goddess
42. Harem room

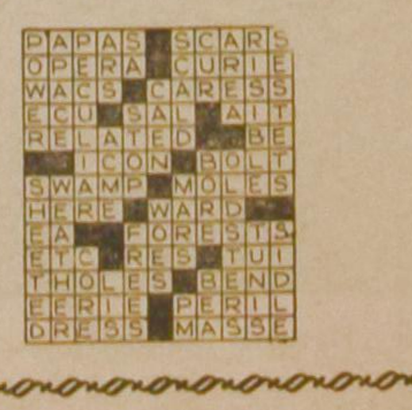

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Houston, B.C., J. Fondese te Manhattan, Montana, U.S.A.

te Drayton, Ont., A. De Jager te Sarnia, Ont.

te Aylmer, Ont., C. C. Spoor te Le Mars, Iowa, U.S.A.

Voor drukke dokters

De algemene klacht van de dokters is dat zij het te druk hebben om voldoende aandacht aan hun patienten te besteden en nog minder tijd hebben om de ontwikkeling op medisch gebied bij te houden. De International Business Machines werkt momenteel echter aan een machine om de dokters te hulp te komen. De machine wordt de Clinical Decision Support Machine genoemd. De dokter behoeft slechts een nummer te draaien om de nodige inlichtingen te krijgen over een bepaalde ziekte. De gegevens bevatten de laatste informaties over de ziekten, zodat de dokter up-to-date blijft en geen tijd verliest met het naslaan van de boeken.

De machine is ongeveer zo groot als een actetas, voorzien van een toetsenbord en een 'display screen'.

Deze vinding toont ons opnieuw hoezeer de computer steeds meer ons leven gaat begeleiden!

HI NEIGHBOURS!

Do you have your new car license plates yet? Perhaps you are among those who put this off until the last day. You are willing to stand in line to receive your new set of plates, and as you stand there you make a firm resolution: Next year I'll buy them much earlier to avoid the last-day rush. We have all grumbled because the price went up no doubt, but then which article has not been raised in price?

We should be getting used to it, but I am sure we will not. We earn more and yet are unable to save more. That's life today. Yet, if we are healthy and most of us have good jobs, or well-paying jobs we have so much to be grateful for.

Many fellow-Canadians are not as fortunate as we. There are still many unfortunate reminders of war in veteran hospitals, nursing homes and perhaps in their homes prematurally forced to retire because of some handicap or ailment due to war and its horrors. We are reminded of these people every time we receive our key-tags at the beginning of each year. These small key-tags are sent gratis by a group of Veterans who are handicapped by having one or more of their limbs amputated. This organization was formed in 1919 under the Dominion Charter. Lt. Col. the Rev. Sydney E. Lambert, O.B.E. is Dominion President and Alan L. Bell is Honorary Dominion Secretary.

Veterans receive pensions and are taken care of by our government. Occasionally we might grow weary of being asked to contribute to a worthy cause and the key-tags arriving in our mailboxes might be one more cause of a frown and a sigh when we receive them. Just take a minute or two to read this and you may realize what War Amps stands for.

The Organization's manager is Allan Piper, a man who wears hooks in place of the hands he lost in World War II and all his employees are similarly handicapped. Where could such men find fulfilment in doing a job and doing it well? They might have been forced to remain unproductive the remainder of their lives and that would be a disaster. How wonderful that machines and men are found who can be of assistance to keep these men gainfully employed.

Besides making the key tags which many of you have used for years, they provide us with a worthwhile service. It is not very difficult to lose your car keys. That many of them are lost each day was proven to Mr. Alan Piper years ago. If a set of keys or key is lost, bearing the address of the War Amps Service we may hope it will soon be found by someone who will simply drop it into the nearest mail box and it is on its way back to you via War Amps Key-Tag Service in Toronto. Each day one or two key sets are received there in every mail. They come from Scotland Yard, Nice, Dublin, Vienna, The British West Indies and every part of Canada and the United States.

The keys are lost by Canadian motorists in these distant places. They are checked with the files of the Service who have the name of everyone who has registered their license number with them. The keys are then sent back to you by return mail and you are rewarded for sending the Service a small amount of 35¢ for a single and 60¢ for duplicate tags.

The service has been operating for over 15 years and it has distributed car-key tags providing motorists with an effective protection against an exasperateing and sometimes costly mis-chance — loss of car keys — in return for the trifling price of the tags.

Several years ago the total was already 8¼ million tags distributed nationally.

In one year alone, Mr. Piper stated, their service returned a total of 10,104 sets of lost keys to their owners. Since the service was started over 80,000 sets have been returned.

When you receive your key-tags you are not obligated to purchase them. You can dispose of them without doing any harm, but if you are among the 34% of recipients who subscribe to the Service you may do yourself a favour and at the same time you are helping some of our Veterans who have lost their limbs in the service of their country to feel worthwhile. To do this 35¢ is a small sum, and even 60¢ is a little more than a package of cigarets. So take a good look at that little key-tag. It was made by a machine, but the person who operates the machine is not as fortunate as you. He may have only one leg, he may not have any leg at all, he may have an ugly hook instead of your strong hand. He may be unable to do a lot of things which you take for granted every day. Then be grateful that you are able to help him a bit as you swing your little boy or girl on your shoulder or put on your skates to skate with your son. He can't do this as well.

You see, there is always something to be grateful for in this world of rising costs.

Greetings from

YOUR NEIGHBOUR

THE WESTINGHOUSE MALE CHORUS
WITH THE
Salvation Brass Band Ensemble
presents a program of
SACRED AND SECULAR MUSIC
under the direction of Mr. Norman Kitney.
FEBRUARY 22, 1967 - 8 P.M.
CHRISTIAN REFORMED CHURCH
3422 NEW STREET, BURLINGTON, ONT.
Adults: $1.00. Students: $.50.

SPECIAL TRAIN TO EXPO ON "HOLLAND DAY"
Official opening of the Holland Pavillion
by His Royal Highness Prins Bernhard
LEAVING MAY 17 — — — RETURNING MAY 20TH
stopping at all major Ontario cities for pick-up.
Complete package from Hamilton or Toronto return railfare, three nights in Hotel plus EXPO passes $48.50 per person (double occupancy). Hotel location only 4 miles from EXPO, limited space available. CALL NOW AND JOIN THE PARTY!
KOOPS TRAVEL SERVICE LIMITED
543 BRANT STREET — BURLINGTON, ONTARIO
632-1255 (24 hrs.) — Check local listing for ZE 9-2030 (No toll charge)

Onrust in Polen

Het is ons bekend — wij hebben er verleden jaar eens een artikel aan gewijd — dat er spanningen bestaan tussen de Rooms-Katholieke kerk in Polen en het communistische regiem. Kardinaal Wyszynski is het hart van het verzet tegen Wladyslaw Gomulka en zijn aanhangers. De strijd tussen de kerk en de regering duurt nog steeds voort.

Onlangs begon het in de linkse vleugel van de communistische partij echter ook te rommelen. Dit gebeurde naar aanleiding van een rede gehouden door de 39-jarige filosoof Leszek Kolakowski, waarin hij de studenten van de Universiteit van Warschau vertelde dat er sinds de opstand van 1956 maar weinig was veranderd. Nog steeds was Gomulka de belofte om meer culturele vrijheid toe te staan niet nagekomen. Dit gebeurde in oktober 1966.

De rechtse vleugel van de communistische partij liet het hierbij niet zitten. Op 3 november werd er een vergadering in de Universiteit van Warschau belegd waar Mieczyslaw R. Rakowski, de redakteur van het communistische blad *Polityka* sprak om de moeilijkheden te bespreken. Op deze vergadering bleek dat verschillende professoren de zijde van Kolakowski kozen. Op 15 november werd opnieuw een vergadering in de Universiteit van Warschau belegd, waar het hoofd van de politie, Zenon Kliszko, de studenten de les las. Ongeveer 16 professoren verdedigden openlijk Kolakowski. Eén van hen, professor Krzyszt, bedankte voor het lidmaatschap van de communistische partij.

Naderhand hebben in de maand december ongeveer 22 intellectuelen, die lid zijn van de communistische partij, een open brief aan het partijbestuur gezonden waarin zij hun verontwaardiging uitspraken over de gang van zaken in Polen.

Na een gesprek met partijleiders hebben twee leden voor het lidmaatschap van de communistische partij bedankt. Geen van de andere ondertekenaars van de open brief werden echter, evenmin als Kolakowski, als lid van de partij geschrapt.

Gezien de situatie in Polen is dit voorval nogal belangrijk. Tot dusver was het voornamelijk de R.K. kerk die protest aantekende. Vele intellectuelen waren het hiermee niet helemaal eens. Volgens hen moest men met de communistische partij samenwerken om zodoende de beloofde vrijheid waar te maken. Bovendien stonden de linkse communisten nogal afwijzend tegenover de ouderwetse R.K. levensopvattingen. Men maakte bezwaar tegen de invloed van de kerk op de staat en bekritiseerde het peil van het R.K. onderwijs.

Het communisme had volgens hen toch dit voor dat het de sociale misstanden van vóór de tweede wereldoorlog wilde opruimen. De linkse vleugel behoorde dus tot wat men wel noemt het 'salon communisme'.

Zelfs al gelooft de linkse vleugel dat samenwerking met het communistische regiem tot op zekere hoogte mogelijk is, men is toch niet van plan om zich zonder meer in de hoek te laten drukken. De communistische rechtervleugel past wel op om niet te drastisch tegen deze groep intelectuelen op te treden, aangezien de meeste communistische regeringen niet zo geriefelijk op de regeringszetels zitten.

Brutaaltje

door

Diny Boulogne

Een keukenzuster zonder tanden
Met twee linkerhanden
Die met wanhopige gebaren
Al stotterend de reden
Van haar vele misplaatste
Goede bedoelingen wilde verklaren,
Kreeg dikwijls het verwijt
Naar 't hoofd: "Jij wilt altijd
Het allerlaatste woord!"
Toen zei ze eens, onverstoord
"Ik ben ook best tevreden
Met het op één na laatste!"

We hebben aan dit gedichtje in het Nederlands een plaatsje gegeven in ons blad. Het is bijna zoiets als een zogenaamde "limerick", maar dat heeft vijf regels en een strakke meter (anapests). Toch heeft ook dit gedichtje iets zots. Het is een schilderijtje van een situatie met een plotselinge, onverwachte "oplossing". Dit gedichtje is een grap op rijm. De laatste regel maakt al de voorgaande ernst tot een mislukking. Wie dit weet toe te passen in eigen leven, ontdekt humor en kan met enige oefening zelf *goede* grapjes maken.

R. Kooistra.

TEACHERS WANTED

The Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. requires for Sept. '67

A PRINCIPAL

Please send your applications or inquiries to the Secr., J. Kaastra, R.R. 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

Fraser Valley Christian High School will need

THREE ADDITIONAL TEACHERS

next year: Commercial-English, Biology-Chemistry-Physics, Social Studies. Your talents are necessary in our young and growing high school. Enjoy the beauty of the Pacific Northwest and apply now. Send your application to: Mr. Sid Van Der Laan, Prin., 8275 E. Twelfth Ave., New Westminster, B.C., Canada.

The Georgetown District Christian School will need

TWO TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the school year 1967-1968.

Please send applications stating qualifications, experience, and references to the Principal, Mr. J. Petrusma, 28 Ewing Street, Georgetown, Ont.

Calvin Chr. School in Lacombe, Alberta, opened last year with 2 class rooms and expanding this year to 4 class rooms, will be in need of

TWO TEACHERS

grades 1-2 and grades 3-4-5, for the school year 1967-'68.

Please send applications and inquiries to: W. Wildeboer, Principal, Box 434, Lacombe, Alberta, Canada.

The Canadian Christian School of Jarvis urgently needs

A PRIMARY GRADE TEACHER

by Januari 1967. Please send your application to the principal, Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont. Telephone 587-2604.

The Sarnia Christian School invites the applications of

TEACHERS

for various grade levels.

Letters with full particulars are to be sent to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will be in need of a

PRINCIPAL AND A TEACHER

for the intermediate grades.

Please send your application to the Principal, Mr. F. DeVries, Box 81, Wyoming, Ontario.

Are you interested in joining the Staff of the Fruitland John Knox Memorial Christian School, 8 rooms, as a

PRIMARY OR JUNIOR TEACHER

for the 67/68 school year?

Contact the Principal John E. Top, Box 27, Fruitland, Ont.

The Ebenezer Christian School of St. Thomas, Ont. requires for Sept. '67

TWO TEACHERS

for grades 1-2 and 3-4. Please send applications and inquiries to J. Groenenberg, 98 Park Ave., St. Thomas, Ont.

The Houston Christian School, in the beautiful Bulkley Valley of British Columbia, will need a

TEACHING PRINCIPAL AND A TEACHER

for the primary division, starting Sept. 1st, 1967.

For further information and for applications, stating qualifications and experience, please contact the Secretary, John Vander Ploeg, Box 250, Houston, B.C., phone 845-7709.

TORONTO, ONTARIO

Timothy Christian School in West Toronto will have vacancies in September, and invites applications from

TEACHERS

State: Qualifications, experience, and grade preference. Write to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario.

Toronto District Christian High School

Requires for the school-year 1967-1968

ADDITIONAL TEACHERS

in:

English.
History.
Science.
Commercial Subjects.
Girls Physical Education (a lady teacher).

For information and application write to the Principal, Miss A. G. J. Masselink, Box 527, Woodbridge, Ontario.

The Wallaceburg District Christian School will need

ONE TEACHER

for grade 1-2, '67-'68 schoolyear. Please send applications, stating qualifications and references to Mr. Wm. Sluys Jr., R.R. 1, Dresden, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs a

GRADE 2 TEACHER

starting on March 1st, 1967.

For next term:

A PRINCIPAL AND A GRADE 1 TEACHER

House available.

Applications to Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

Due to further studies of her present principal, the Brantford Christian School invites applicants for the position of

PRINCIPAL

for the school year 1967/68; and also for a

TEACHER

for the middle grades.

Please send your applications, stating qualifications and experience to Mr. J. Kooistra, Principal, 406 Marlboro St., Brantford, Ontario.

DUNDAS, ONT.

A qualified teacher needed for a position in the

PRIMARY or JUNIOR

division.

Please send letters of application to Mr. John Stronks, Principal, Ofield Rd. N., R.R. 2, Dundas, Ont.

The Thunder Bay Christian School will need

TEACHERS

for the 1967-68 school year. Our school serves the area of the University city of Port Arthur and Fort William. Please send applications or inquiries to the Secretary, Wm. Doppenberg, R.R. # 1, Fort William, Ont.

The John Knox Christian School of Clarkson is in need of

TWO PRIMARY TEACHERS

for the school year 1967-68. Clarkson is conveniently located between Toronto and Hamilton. Please send application and inquiries to the Principal, Mr. J. Van Dyk, Box 54, Clarkson, Ontario.

Calvin Memorial Christian School of St. Catharines needs

A PRINCIPAL AND SEVERAL TEACHERS

for all grade levels, including junior high. This 10-room school hopes to open grade X next September. Please apply to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

Applications are cordially invited from

TEACHERS

who are interested in teaching at the HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL during the coming school year.

If a vacancy should occur contact could be made immediately. Please send applications, stating qualifications and references to the Principal, Mr. P. Kroschell, 28 Athens St., Hamilton, Ont.

NEW AND IMPORTANT BOOKS!!

OM KERK TE BLIJVEN
Prof. C. VEENHOF $2.75

THE CHRISTIAN PHILOSOPHY OF LAW, POLITICS AND THE STATE
E. L. H. TAYLOR $13.50
This book bij Rev. Taylor will draw much attention in the English speaking world. (650 pages).

THE NEW REVISED CHURCH ORDER COMMENTARY
M. MONSMA (Newly published) $9.95

LANDSCHAP
Dr. G. Th. ROTSHUIZEN, deel II $5.30
Gedachten over een 2e Vijftigtal Psalmen.

IS DE GEREFORMEERDE WERELD VERANDERD?
G. PUCHINGER $3.20
(Interviews met Drees, Den Uyl, Ruppert, Veenhof, Nauta, Dooyeweerd, Van Peursen, De Gaay Fortman, Kamphuis, Prins, Visser 't Hooft, Meynen, Bruins Slot, Kuitert, Van Dijk.)

OPSTAND DER GEZAGSGETROUWEN
BEN VAN KAAM (FLEX) $3.45
(Vervolg op Mannenbroeders; beter, weloverwogen en rustig geschreven.)

DE REALITEIT VAN HET GELOOF
Dr. H. M. KUITERT $4.85
Nieuwe tendenzen in huidige theologie.

ALGEMENE GENADE
J. DOUMA $8.75
(Proefschrift, dat zeer de aandacht zal trekken. *Uiteenzetting, vergelijking* en *beoordeling* van de opvattingen van A. Kuyper, K. Schilder en Joh. Calvijn over algemene genade.)

CHRISTENDOM EN OORLOG
Geref. stemmen over dit vraagstuk. $4.85
De Bijbel, de Kerk, de Reformatie, de ethiek, het recht, de politiek, het leger, de oecumene.

TAKE HOLD OF GOD AND PULL
CALVIN SEERVELD $2.75

Pro Rege Publishing Co. and Speelman's Bookhouse Ltd.
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONT. — 741-6563
☆ *Bibles* ☆ *Books* ☆ *Printing* ☆ *Records*
Store for Family - Society and Study Room

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.

★
Koopt bij de Adverteerders van CALVINIST CONTACT
★

INGEZONDEN

Let's move a mountain!

Have you ever thought how Christians should witness in the political arena of our nation? Do questions such as are we ever going to be blessed with a Christian political party come up in your discussions? And what about today? If we do not yet have enough resources to begin such a movement is there not anything we can do in the meantime?

After all, Christ Jesus is King of life and we are called to let the world know about this and explain how His Word is the only authority in which government has its roots. The body of Christ, Canada division, has made a small beginning in clarifying to our nation the demands of Christ for government, labour and education. The question then is how the vast complex political realm must be approached by the children of the Lord. In answer let me first explain the small beginning of an organization which had this question in mind when it was organized.

Perhaps you have heard of the Christian Action Foundation. This organization has the broad mandate of the propagation and application of Christian principles to all spheres of life.

HISTORY

The C.A.F. was formed in 1960 in Edmonton, Alberta. Louis Tamminga, Andrew Wieringa whom the Lord has since taken to Himself, and John A. Olthuis were among the first board members. These leaders agreed that if it is going to meet its mandate the C.A.F. must publish a regular publication which must be put before the leaders of our nation. Thus we witnessed the birth of the Christian Vanguard. This paper, small in beginning and size, soon had on its mailing list all the Members of the Legislative Assemblies of the four western provinces, hundreds of ministers of various denominations, teachers and professors of different schools and universities and other leaders in society. In fact the Vanguard's free-mailing list was much longer than the membership and subscription list. In time the paper grew in quality of articles and appearance. Some of the leaders in western Canada responded to its articles. Some praised our view-points and others disagreed saying what you want is unworkable.

C.A.F. membership and subscription support continued to grow. In a few years time support came from British Columbia, Saskatchewan, and Manitoba and in 1965 a regional board under the leadership of Michael DeVries and Hank Kuntz with its headquarters in Toronto initiated a drive in that part of Ontario. Ontario support continued to grow last year as this board diligently gathered more memberships and subscriptions.

This winter many more people will be called on to join in helping in this task which Christians, as one body, must face. Membership and subscription drives will be initiated in all the major centers and many of our small communities west of Toronto. We apologize to those people in Ontario if our limited resources do not permit us to reach you at this time.

ORGANIZATION

The organization structure of the C.A.F. consists of the following: The Board of Directors and head office are in Edmonton where the publishing and editing of the Vanguard takes place. The organization has regional boards which exist to initiate, promote and educate in local Christian action in Calgary, Iowa and Toronto. Progress is being made in establishing additional regional boards in Chicago and Vancouver.

THE VANGUARD

From the outset the C.A.F. board has visualized the Christian Vanguard as a Christian voice to Canadian Society. Even today it is in a small way fulfilling this mandate. Over two thousand copies are on a "free-mailing list" which implies that this many leaders of our nation and the U.S.A. are being confronted with Christian principles for public life every month of the year. It is imperative that the paper must grow. Our Lord has blessed us by providing sufficient support for the increase in the size of the February issue. The Vanguard must grow in order that we may see it on the newsstands beside such magazines as McLean's or Saturday Night by next year. It must be publicly for sale across the nation in order that Christians in Canada may stop, look and listen and that our enemies my hear the gospel of Christ Jesus as it must manifest itself in public life. The C.A.F. is counting on gaining 2000 new supporters in the current Ontario campaign.

AID FOR PRIVATE SCHOOLS

The aid for private schools was the first victory for Christian political action in Canada. It is a Christian political victory because this vote, which touches and gives direction not only to the Reformed community which believes in Christian education but to the remainder of society, by asserting the rights of various peoples in a pluriform society to educate according to the guiding principles which form such minorities.

This is why lobbying for school aid because "the money was ours in the first place" and not arguing out of the principle that our only authoritative rule, the Word of God, demands that this principle be applied to society, is a cramped attempt to gain money. A normative thesis of the task of government and a thoroughly defined structure for society are basic characteristics of a Christian political endeavor. For Christians to communally deal with public social issues this implies that our mandate is not to be successful in the secular way of speaking but to faithfully present the normative principles for the state, even if it takes a **life-time.**

The victory in Alberta, hopefully, is a precedent for the other provinces in Canada and the States south of the 49th parallel. The Ontario Alliance of Christian Schools has expressed its desire that the C.A.F. conduct the approach for equality in education to the Ontario Parliament and its members by giving it the mandate to hire John Olthuis in order that he may give direction and co-ordination to the fight in this province. The C.A.F. is happy with this approach for joint co-operation and appointed Mr. Olthuis for this task. He is presently considering it.

OTHER ACTION

There are hundreds of things Christian action must do but only a few have been tried. In Iowa, under the leadership of Louis Tamminga, the C.A.F. has witnessed by presenting, in an audience with the Governor of that State, a brief to the President's Commission on Law-Enforcement and Administration of Justice. Public rallies and educational meetings are periodically organized by the regional board of this area. In Edmonton, because this city is not yet blessed with a Christian high school, a high school club meets under C.A.F. sponsorship as does a youth circle where normative guidelines for the complexities of this secular age are presented to our young generation. The C.A.F. in co-operation with the C.L.A.C. has presented briefs to the Alberta and B.C. Cabinets re the closed shop issue.

Brothers and sisters in Christ Jesus, all fellow believers forming Christ's body, we must be obedient to our King in this nation. There is so much left undone. Where are our Christian radio stations? What have we done in the realm of economics? Above all where are we going with a Christian political witness? Toward a Christian party? Let us, in faith, begin to move this mountain.

James Visser

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Binnenkort voordeliger reizen, nieuwe tarieven en condities vastgesteld door de Luchtvaart Maatschappijen.

MONTREAL-AMSTERDAM

$331.00

met logies en gratis trip naar Brussel, Parijs en London.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

Naarmate het abonnementen-aantal groeit worden wij in staat gesteld om verbeteringen aan te brengen

Er is een gestadige groei, maar toch is het ideaal nog niet bereikt. Dit ideaal is:

Calvinist-Contact in elk Christelijk Gezin

Het nieuwe jaar ligt voor ons en we doen een beroep op U om mee te werken aan de vervullng van dat prachtige ideaal.

Spreek met Uw familieleden, vrienden en kennissen over

"Onze Krant"

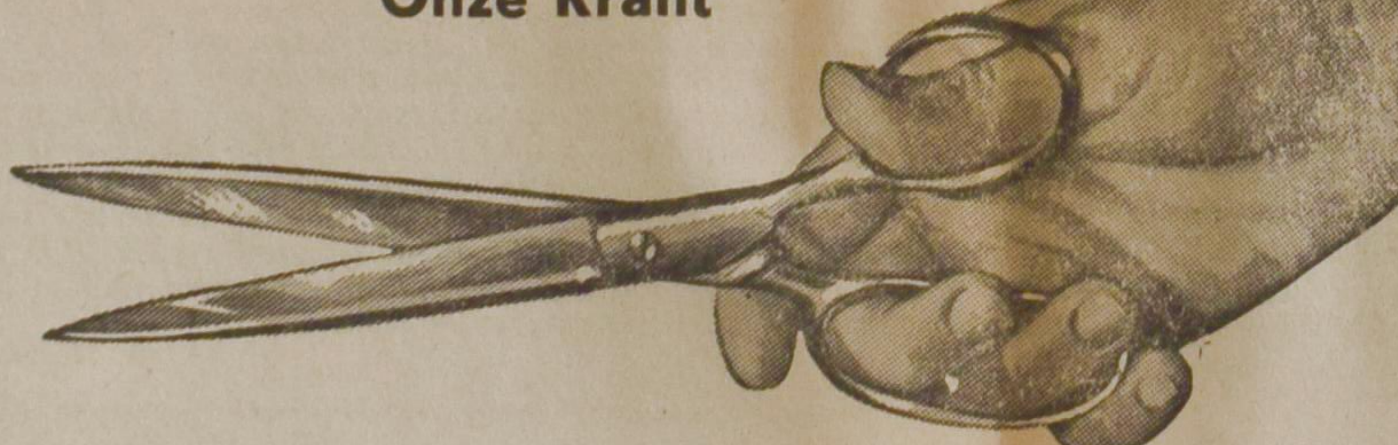

(Knip langs deze lijn)

ABONNEMENTSFORMULIER

Aan: CALVINIST—CONTACT
BOX 312, STATION "B"
HAMILTON, ONTARIO

Wilt U direct Calvinist-Contact zenden aan:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Aangebracht door:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Als aanbrengpremie heb ik uitgezocht de volgende titel:

1e keus ....

2e keus ....

Abonnementsprijs voor Canada $5.00 per jaar. Voor andere landen $6.00 per jaar. Betaling per cheque is 15¢ extra.

Aan: CALVINIST-CONTACT, BOX 312, STAT. B, HAMILTON, ONT.

ADRES VERANDERING

Naam ....

NIEUW ADRES:

Post-adres ....

....

OUD ADRES:

....

....

Wat mocht ik niet vergeten?
O ja . . . .
Ik moet nog abonnees werven
voor Calvinist Contact,
want, hoe meer abonnees des
te beter het blad kan worden.

Mooie premie boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

HET EVANGELIE VAN THOMAS, door dr. R. Schippers.
Het evangelie van Thomas (dat niets te maken heeft met de ongelovige Thomas) is een apocrief evangelie met 114 woorden van Jezus. Benevens de vertaling van dit 'evangelie' bespreekt dr. Schippers de vraag of we hier te doen hebben met een evangelie, of er een afzonderlijke, eigen traditie is. Vragen die vooral met het oog op een afgesloten canon van de Bijbel van belang zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

A MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronical of the persecution and triumphs of first century Christians.

AND TO THE ESKIMO'S, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.

LUTHERS WERKEN
De babylonische ballingschap der kerk; Brief aan Paus Leo X; De vrijheid van een christen.

De gemiddelde lezer heeft wel het een en ander over Luther gelezen, maar wie heeft ooit een van Luthers eigen geschriften gelezen? "Wie echter eenmaal door Luther is gegrepen," zegt Prof. Dr. J. T. Bakker, "komt niet gemakkelijk weer van hem los." Vooral niet wanneer men Luthers werken leest.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.